

ห้วงเวลาของความผูกพัน

Impress in memories

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตรกรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

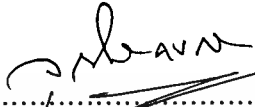
ปีการศึกษา 2557- 2558

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกร กงคา)

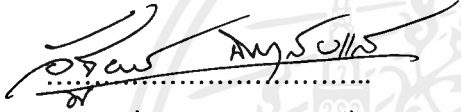
ประธานกรรมการ

ม.ล. ปุศยมาศ นันทวัน
.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ม.ล.บุศยมาศ นันทวัน)

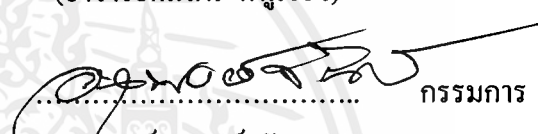
กรรมการ

.....
(อาจารย์คมสัน หนูเขียว)

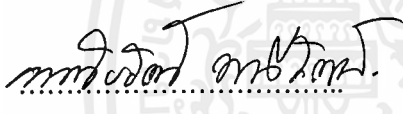
กรรมการ

.....
(อาจารย์อัฐพร นิมมาลัยแก้ว)

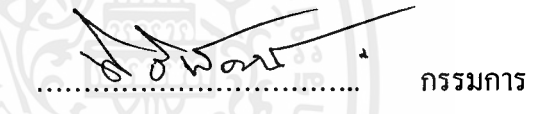
กรรมการ

.....
(อาจารย์อนุพงษ์ จันทร)

กรรมการ

.....
(อาจารย์หทัยรัตน์ มณีรัตน์)

กรรมการ

.....
(อาจารย์นิธิพัฒน์ หอยสังข์ทอง)

กรรมการ

.....
(รองศาสตราจารย์อติดา จันทังเพ็ชร)

กรรมการและเลขานุการ

.....
(อาจารย์อัฐพร นิมมาลัยแก้ว)

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

หัวข้อศิลปนิพนธ์	ห้วงเวลาแห่งความผูกพัน
	Impress in memories
ชื่อ	นางสาว ธีราพร ทั้งถิ่น
รหัสนักศึกษา	54020455
สาขาวิชา	จิตรกรรม
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2557 - 2558
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ อัฐพร นิมมาลัยแก้ว

บทคัดย่อ

ข้าพเจ้ามีความสนใจในภาพถ่ายของครอบครัวที่ถูกเก็บและรวบรวมไว้ ภาพถ่ายในปัจจุบันจึงมีความสำคัญอย่างมากเพราะเป็นเหมือนกับการบอกเล่าผ่านรุ่นต่อรุ่นกันมาว่าในอดีตมีสิ่งใดหรือบุคคลใดสำคัญต่อตัวเราบ้างเพราะฉะนั้นภาพถ่ายจึงเปรียบเสมือนกล่องเก็บความทรงจำใบใหญ่ๆที่บรรจุผู้คน สถานที่รวมถึงอารมณ์ความรู้สึกที่แสดงออกผ่านสีหน้าแววตา ความคิดการกระทำตลอดจนบรรยากาศในภาพถ่ายหนึ่งใบและเมื่อเวลาผ่านไปภาพถ่ายเหล่านั้นก็ยังคงมีความสำคัญมากยิ่งขึ้นเพราะเราไม่สามารถย้อนเวลากลับไปได้ แต่เมื่อเรามองภาพถ่ายความรู้สึกนึกคิดถึงบรรยากาศต่างๆที่อยู่ในภาพจะออกมาจากความทรงจำของเราที่มีต่อช่วงเวลาในอดีตที่ผ่านมา

หัวข้อศิลปนิพนธ์เรื่อง“ห้วงเวลาแห่งความผูกพัน”ต้องการให้เห็นถึงความทรงจำของข้าพเจ้าที่เกิดขึ้นกับบุคคลในครอบครัวและสถานที่ ที่ทุกคนในครอบครัวได้มีเวลาอยู่ร่วมกันด้วยการนำภาพถ่ายที่ถูกเก็บรักษาไว้ นำเสนอผ่านรูปแบบการสร้างสรรค์จิตรกรรมสื่อผสม ให้เห็นถึงบรรยากาศ อารมณ์การอยู่ร่วมกันของบุคคลในครอบครัวที่มีต่อตัวข้าพเจ้า

จากการวิเคราะห์ผลงานจิตรกรรมสื่อผสมที่สมบูรณ์แล้วข้าพเจ้าจึงได้นำเข้าสู่การวิเคราะห์ผลงานเอกสารศิลปนิพนธ์เพื่อให้เข้าใจกระบวนการทำงานสร้างสรรค์อย่างเป็นขั้นตอนเพื่อให้ผลงานออกมาสมบูรณ์ตามแนวทางการสร้างสรรค์ที่ได้วางไว้และใน ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ได้มีการทำงานตามขั้นตอนที่ได้จากการขึ้นภาพร่างตลอดจนไปถึงการสร้างงานจริงและแก้ปัญหาพร้อมกับพัฒนาจนเป็นผลงานที่มีลักษณะชัดเจน

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากสมาชิกทุกคนในครอบครัวของข้าพเจ้าที่มีส่วนร่วมในผลงานและให้กำลังใจที่ดีแก่ตัวข้าพเจ้า ขอขอบคุณอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ อัฐพร นิยมาลัยแก้ว ที่ให้ความช่วยเหลือให้คำชี้แนะช่วยแก้ปัญหาตลอดจนให้ความรู้แก่ข้าพเจ้าทำให้ศิลปนิพนธ์นี้เสร็จสมบูรณ์ สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับบิดามารดา ซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของโครงการ	2
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
1.3 ขอบเขตของโครงการ	3
บทที่ 2 อิทธิพลจากงานศิลปกรรม	4
2.1 อิทธิพลที่ได้รับจากภาพถ่าย	4
2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน	6
2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์	8
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	9
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	9
3.2 กระบวนการสร้างงาน	18
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	19
4.1 วิเคราะห์ทัศนธาตุ	20
4.2 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบภาพ	25
บทที่ 5 บทสรุป	41
เอกสารอ้างอิง	42
ภาพผลงานศิลปะ	43
ประวัติผู้เขียน	52

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
1. ภาพถ่ายอิทธิพล 1	5
2. ภาพถ่ายอิทธิพล 2	5
3. ภาพถ่ายอิทธิพล 3	7
4. ภาพถ่ายอิทธิพล 4	7
5. ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 1	9
6. ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 2	10
7. ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 3	10
8. ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 4	11
9. ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 5	11
10. ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 1	13
11. ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 2	13
12. ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 3	14
13. ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 4	14
14. ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 5	15
15. ภาพร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 1	16
16. ภาพร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 2	16
17. ภาพวิเคราะห์ผลงานรูปทรง	20
18. ภาพวิเคราะห์ผลงานสี	21
19. ภาพวิเคราะห์ผลงานน้ำหนัก	22
20. ภาพวิเคราะห์ผลงานที่ว่าง	23
21. ภาพวิเคราะห์ผลงานที่ว่าง	24
22. ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบผลงานชั้นที่ 1	25
23. ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบผลงานชั้นที่ 2	27
24. ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบผลงานชั้นที่ 3	29
25. ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบผลงานชั้นที่ 4	31
26. ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบผลงานชั้นที่ 5	33
27. ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบผลงานชั้นที่ 6	35
28. ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบผลงานชั้นที่ 7	37

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

29.	ภาพวิเคราะห์ห้องค้ประกอบผลงานชั้นที่ 8	39
30.	ภาพผลงานศิลปะชั้นที่ 1	44
31.	ภาพผลงานศิลปะชั้นที่ 2	45
32.	ภาพผลงานศิลปะชั้นที่ 3	46
33.	ภาพผลงานศิลปะชั้นที่ 4	47
34.	ภาพผลงานศิลปะชั้นที่ 5	48
35.	ภาพผลงานศิลปะชั้นที่ 6	49
36.	ภาพผลงานศิลปะชั้นที่ 7	50
37.	ภาพผลงานศิลปะชั้นที่ 8	51

บทที่ 1

บทนำ

ครอบครัวเป็นสถาบันสังคมที่สำคัญที่สุด เป็นหน่วยของสังคมที่มีความสัมพันธ์และความร่วมมือใกล้ชิด เป็นสถาบันที่มีความคงทนที่สุด และยังไม่เคยปรากฏว่าสังคมมนุษย์ใด ไม่มีสถาบันครอบครัวปรากฏอยู่ เพราะมนุษย์ทุกคนจะต้องอยู่ในสถาบันนี้ เนื่องจากเป็นสังคมกลุ่มแรกที่เราจะต้องเผชิญตั้งแต่แรกเกิดเติบโตในครอบครัว ครอบครัวจะให้ตำแหน่ง ชื่อและสกุล ซึ่งเป็นเรื่องบอกสถานภาพ และบทบาทในสังคมที่เรามีส่วนร่วมด้วย ตลอดจนกำหนดสิทธิและหน้าที่ที่สมาชิกมีต่อกันและต่อสังคม ครอบครัวเป็นการรวมตัวของบุคคลที่มีความรัก ความผูกพันกัน มีปฏิสัมพันธ์กันช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ครอบครัวเป็นสถาบันสังคมที่เล็กที่สุดแต่เป็นสถาบันที่มีความสำคัญที่สุด เพราะเป็นหน่วยสังคมแรกที่หล่อหลอมชีวิตของคนในครอบครัวให้การเลี้ยงดูอบรมสั่งสอน ครอบครัวเป็นแหล่งผลิตคนเข้าสู่สังคม สังคมจะคึกคักน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับครอบครัว เพราะครอบครัวเป็นสถาบันแรกที่ทำให้การอบรมสั่งสอน หล่อหลอมพฤติกรรม การกระทำ ความคิด ความรู้สึก เรียกโดยรวมว่า ช่วยหล่อหลอมบุคลิกภาพของมนุษย์ สร้างและพัฒนาคุณภาพของมนุษย์ในสังคม ครอบครัวไทยเป็นครอบครัวใหญ่ มีพ่อแม่ พี่น้อง ปู่ย่า ตายาย อยู่ร่วมกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน พ่อเป็นผู้นำทำงานหาเลี้ยงชีพ แม่เป็นแม่บ้านและเป็นผู้ดูแลลูกและผู้คนบริวารภายในบ้าน เด็กๆ เติบโตขึ้นมาด้วยประสบการณ์ของการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ได้เรียนรู้บทบาทของการทำงานภายในบ้าน การดูแลน้อง มีความผูกพันใกล้ชิดกับพ่อแม่และครอบครัวของตน มีความสัมพันธ์ช่วยเหลือกันระหว่างเพื่อนบ้าน เด็กได้เรียนรู้สิ่งเหล่านี้จากประสบการณ์ตรงและเป็นไปโดยธรรมชาติ

การถ่ายภาพถ่ายในอดีตเป็นเสมือนการเก็บรักษาหรือบันทึกความทรงจำและเหตุการณ์ในบางช่วงเวลาไว้ การเก็บภาพถ่ายในชีวิตประจำวันของเราตั้งแต่วัยเด็กจนเติบโตเรามีภาพถ่ายหลายร้อยรูปมากมายทั้งภาพที่ถ่ายกับครอบครัวในสถานที่หรือบางเหตุการณ์ต่างๆ ภาพถ่ายกับเพื่อนฝูงในช่วงเวลาที่ใช้ชีวิตอยู่ในโรงเรียนภาพถ่ายกิจกรรมที่ได้ทำกับเพื่อนมากมายทุกภาพล้วนเป็นความประทับใจและเก็บสะสมไว้ ภาพถ่ายจึงมีความสำคัญกับคนทั้งในอดีตจนถึงปัจจุบันอย่างมาก

ภาพถ่ายมีความสำคัญต่อชีวิตประจำวันของ ประชากรในสังคมอย่างยิ่ง เพราะสามารถใช้เป็นเครื่องมือการสื่อสารในกิจการต่าง ๆ เช่น ศิลปะ การศึกษา การทหาร การแพทย์ ระบบสารสนเทศ การประชาสัมพันธ์และการโฆษณาสินค้า เพื่อแสดง อดีต ปัจจุบัน และอนาคต ภาพถ่ายเป็นสื่อที่ใช้ในการกำหนดความรู้ ทัศนคติ อารมณ์ และประสบการณ์ระหว่างบุคคล และกลุ่มคน ดังจะเห็นได้จากสุภาษิตจีนบทหนึ่ง กล่าวไว้ว่า “ภาพเพียงภาพเดียวดีกว่าคำพูดพันคำ” ซึ่งหมายถึงการสื่อสารด้วยการบรรยายลักษณะคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ และเหตุการณ์ต่าง ๆ ด้วย คำพูดสัก ๑,๐๐๐ คำ ก็

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไม่สามารถทำให้ผู้รับสารมีความรู้ ความเข้าใจ เกิดอารมณ์และ ความรู้สึกต่อสิ่งเหล่านั้นดีเท่ากับ การใช้ภาพถ่ายเป็น สื่อระบบการสื่อสาร เพียงภาพเดียว ภาพถ่ายเปรียบเหมือนตัวแทนแห่งความทรงจำที่บันทึกเรื่องราวเหตุการณ์ต่างๆ ในอดีตเพราะมนุษย์เรานั้น ไม่สามารถบันทึกภาพความทรงจำทุกอย่างในอดีตได้ทั้งหมดแต่มนุษย์สามารถเก็บความรู้สึกที่สัมผัสและรับรู้อดีตได้ดีกว่า ภาพถ่ายไม่ใช่แค่การบันทึกภาพให้เรานึกถึงอย่างเดียว แต่ยังเป็นการแสดงให้เห็นถึงช่วงเวลาแห่งการเปลี่ยนแปลงที่การพัฒนาจากอดีตมาจนถึงปัจจุบันและ ในทางศิลปะยังมีการใช้ภาพถ่ายในการเผยแพร่ความรู้ ทัศนคติ อารมณ์ และประสบการณ์โดยตรงศิลปิน ได้ใช้ภาพเป็นการถ่ายทอด อารมณ์ ความคิด ทัศนคติ ได้ดีกว่าการบรรยายด้วยคำพูด จึงมีศิลปินจำนวนมากใช้ภาพถ่ายเป็นสื่อ ในการถ่ายทอดศิลปะ

1.1 ความสำคัญของโครงการ

เมื่อมีปัจจุบันเกิดขึ้นย่อมมีอดีตเกิดขึ้นก่อนเสมอแต่เมื่อเวลาผ่านไปมากขึ้นเรื่อยๆ ย่อม ไม่มีใครจำเรื่องราวในอดีตได้ทุกอย่างจึงมีการบันทึกไว้ด้วยรูปแบบวิธีมากมายในสังคมปัจจุบันมนุษย์ จึงเลือกที่จะนำการถ่ายภาพเป็นตัวแทนในการบันทึกภาพความทรงจำเหตุการณ์ต่างๆ ไว้เป็นที่ระลึก เพราะเมื่อเวลาผ่านไปภาพถ่ายเหล่านี้จะทำให้เราจำภาพในอดีตได้เสมอ

ข้าพเจ้ามีความระลึกถึงถึงช่วงเวลาในวัยเด็กที่ได้ผ่านเลยมาจน โดมิเหตุการณ์มากมายเกิดขึ้นต่อตัวข้าพเจ้าและยังคงถูกเก็บไว้ในความทรงจำซึ่งรูปแบบของความทรงจำนั้น ไม่มีความเป็นภาพที่ชัดเจนในภาพความคิดแต่ข้าพเจ้ายังคงจดจำเหตุการณ์ ณ. ช่วงเวลานั้น ได้เป็นอย่างดีราวกับว่า เหตุการณ์พวกนั้นเพิ่งเกิดขึ้นมา และยังคงจดจำช่วงบรรยากาศของภาพเหล่านั้น ได้ภาพเหตุการณ์เหล่านั้นยังมีการรับรู้ประสบการณ์ร่วมกันของคนในครอบครัวของข้าพเจ้าต่อทุกคนที่อยู่ในรูป ร่วมกับข้าพเจ้าในวัยเยาว์ทุกคนยังคงจำช่วงเวลาเหล่านั้น ได้ดีและเมื่อ ได้เห็นภาพเหล่านั้นจึงเกิดการ พุดคุยถึงช่วงเวลาเหล่านั้นทำให้คนในครอบครัวมีอารมณ์ ความรู้สึกร่วมกันเป็นอย่างดี

ภาพเหตุการณ์เหล่านั้นถูกบันทึกไว้ในแบบความเป็นรูปภาพเมื่อคนในครอบครัว ได้เห็นภาพเหล่านั้น ต่างคนก็ก่อเกิดความรู้สึกที่ทำให้หวนนึก ไปถึงที่มาของภาพเหล่านั้นและเมื่อข้าพเจ้าได้มา อยู่ไกลจากครอบครัวข้าพเจ้าได้นึกถึงภาพเหตุการณ์เหล่านั้นและเกิดห้วงอารมณ์ของความคิดถึง และความผูกพันที่เกิดขึ้นในตอนนั้น ข้าพเจ้าจึงเกิดแรงบันดาลใจที่จะนำเสนอเรื่องราวของภาพเหล่านั้น

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อต้องการให้เห็นถึงภาพความทรงจำของข้าพเจ้าในแต่ละช่วงวัย
2. เพื่อสื่อถึงความหมายของคำว่าครอบครัว มิตรภาพ การอยู่ร่วมกัน

3. เพื่อต้องการให้เห็นถึงเอกลักษณ์ความเป็นอยู่ของตัวข้าพเจ้ากับบุคคลในครอบครัว เพื่อน
พี่น้อง
4. เพื่อต้องการสร้างภาพให้เกิดการรับรู้ทางความรู้สึกกับข้าพเจ้าที่มีต่อตัวงานจากการสร้าง
ภาพซ้อนเสมือนในความทรงจำของข้าพเจ้า

1.3 ขอบเขตของโครงการ

1. นำเสนอเรื่องราวในวัยเด็กของข้าพเจ้าที่ถูกเก็บบันทึกเรื่องราวผ่านทางภาพถ่ายโดยมีการ
แสดงออกทางความรู้สึกของแต่ละคนในภาพถ่ายเหล่านั้นและแต่ละคนมีความสำคัญต่อ
ตัวข้าพเจ้าตั้งแต่วัยเยาว์จนถึงปัจจุบัน
2. การทำงานได้ถูกทำขึ้นด้วยการใช้จิตรกรรมสื่อผสม โดยการใช้แผ่นอะคริลิก ภาพถ่ายบน
แผ่นใสมาทำงานเพื่อให้เกิดภาพที่ไม่ชัดเจนเสมือนความทรงจำในอดีต
3. จิตรกรรมสื่อผสม
4. จำนวนผลงานมี 8 ชิ้น
 - 4.1 ขนาด 24x30x25 เซนติเมตร
 - 4.2 ขนาด 24x30x25 เซนติเมตร
 - 4.3 ขนาด 24x30x25 เซนติเมตร
 - 4.4 ขนาด 24x30x25 เซนติเมตร
 - 4.5 ขนาด 24x30x25 เซนติเมตร
 - 4.6 ขนาด 24x30x25 เซนติเมตร
 - 4.7 ขนาด 24x30x25 เซนติเมตร
 - 4.8 ขนาด 50x70x25 เซนติเมตร

บทที่ 2

อิทธิพลจากงานศิลปกรรม

2.1 อิทธิพลที่ได้รับจากภาพถ่าย

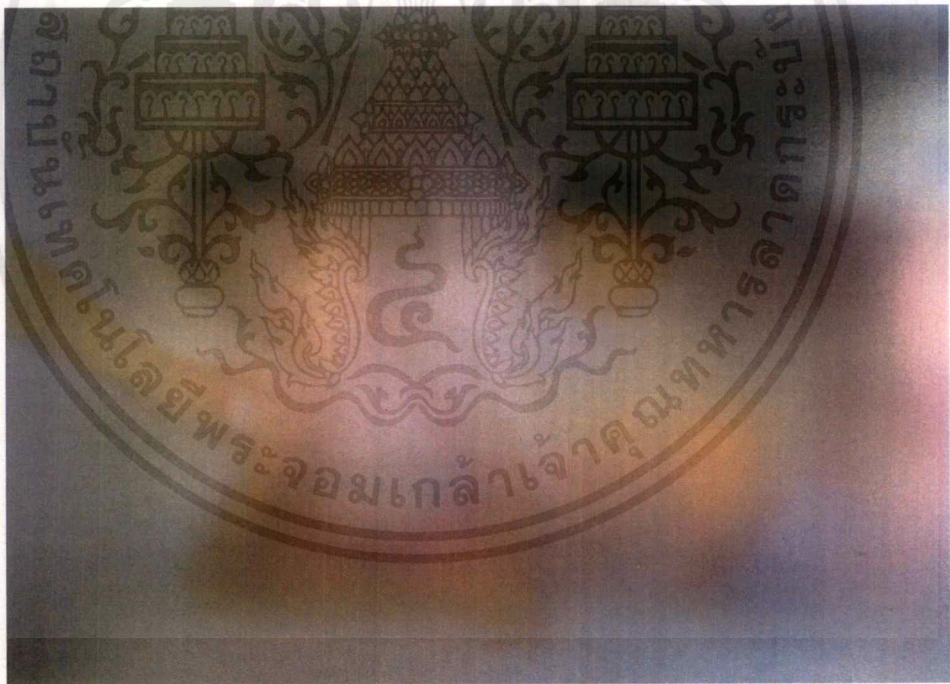
ภาพถ่ายคือการเก็บและถ่ายทอดความรู้สึก อารมณ์หรือทัศนคติที่มีอยู่ในช่วงขณะนั้นจึงมีการสื่อความหมายออกมาและสามารถเก็บช่วงอารมณ์เหล่านั้นไว้ได้เป็นอย่างดี โดยมนุษย์เราจะใช้การถ่ายภาพเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดเรื่องราวต่างๆออกมา ในรูปแบบของภาพถ่ายเพื่อให้บุคคลอื่นๆได้เข้าใจในเหตุการณ์ ร่วมกับคนในภาพนั้นได้รวมทั้งยังเป็นสื่อถ่ายทอดในด้านความงามทางศิลปะ และยังเป็นที่ยอมรับอีกด้วยว่าการถ่ายภาพเป็นศิลปะแขนงหนึ่ง ภาพถ่ายในวัยเด็กจึงเป็นเหมือนการเก็บความรู้สึกของทุกคนในภาพขณะนั้นถ่ายทอดออกมาเป็นภาพถ่ายที่เมื่อเราเห็นภาพถ่ายในวันเด็กจึงทำให้ตัวข้าพเจ้านึกถึงช่วงเวลาเหล่านั้นและบุคคลในภาพนั้นด้วย

ข้าพเจ้าได้เห็นภาพถ่ายมากมายจากบิดาของข้าพเจ้าที่เป็นคนชอบถ่ายรูปลูกๆ ไว้ตอนเด็กและเนื่องจากบิดาเป็นคนได้ไปเที่ยวในหลายๆที่ทำให้ท่านชอบเก็บภาพถ่ายไว้เป็นความทรงจำและมักจะมีเรื่องราวของภาพถ่ายมาเล่าให้ฟังเสมอสิ่งเหล่านี้เองที่ส่งผลมีอิทธิพลต่อตัวข้าพเจ้าให้ถ่ายภาพเก็บไว้มากมายเพราะเราไม่สามารถจดจำเรื่องราวในชีวิตเราทั้งหมดได้ภาพถ่ายจึงเปรียบเหมือนการบอกเล่าเรื่องราวในชีวิตของเรา ข้าพเจ้าจึงอยากที่จะมีภาพถ่ายที่เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตของข้าพเจ้าเองทั้งกับครอบครัว สถานที่ สังคมเพื่อนของข้าพเจ้า

และเนื่องจากที่ในวัยเด็กบิดาของข้าพเจ้าชอบถ่ายรูปลูก-หลานไว้วันนั้นเมื่อเราและพี่น้องได้โตขึ้นมาเห็นภาพเหล่านั้นที่เป็นความทรงจำจากที่ต่างๆที่เคยไปหรือเหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้นในตอนที่เราเด็กๆทำให้ได้หวนนึกถึงช่วงเวลาเหล่านั้นและมีการถกเถียง แลกเปลี่ยนทัศนคติกันในครอบครัวเนื่องจากแต่ละคนมีความทรงจำในภาพถ่ายเหล่านั้นแตกต่างกันออกไปในแต่ละภาพถึงแม้บางคนจะไม่ได้อยู่ในภาพถ่ายแต่ก็สามารถบอกได้ว่าช่วงทำอะไรอยู่ตรงไหน ในเหตุการณ์ใดเป็นอย่างดี เพราะประสบการณ์ของแต่ละคนในครอบครัวแตกต่างกันออกไปบางภาพถ่ายมีหลากหลายอารมณ์อยู่ในภาพนั้นก็จึงได้มีการพูดคุยถึงเรื่องอดีตที่เกิดขึ้นในวัยเยาว์ของพี่น้องที่เติบโตมาพร้อมๆกันจนไปถึงการหยอกล้อกันของคนในครอบครัวจนส่งผลถึงตัวข้าพเจ้าที่ชอบถ่ายรูปไว้มากมายทั้งภาพครอบครัว โรงเรียนหรือสถานที่ต่างๆที่เคยไปข้าพเจ้าก็มักจะเก็บบันทึกสิ่งเหล่านั้นไว้เป็นภาพถ่ายและภาพถ่ายเหล่านี้สามารถเล่าเรื่องความเป็นมาของเรื่องราวต่างๆในชีวิตของข้าพเจ้าที่ผ่านมา เปรียบเสมือนภาพถ่ายคือกล่องความทรงจำที่กักเก็บเรื่องราวในอดีตที่เกิดขึ้นกับแต่ละบุคคลในครอบครัวซึ่งในปัจจุบันนี้มีวิธีการบันทึกเรื่องราวผ่านในหลากหลาย

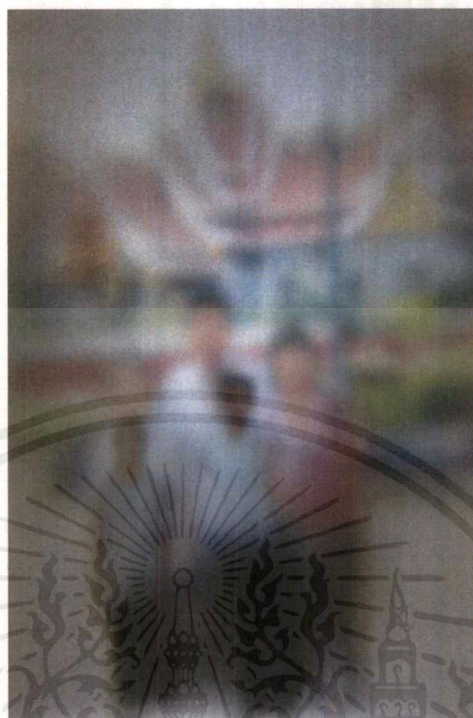
ภาพประกอบที่ 9 : ภาพร่างชั้นที่ 4

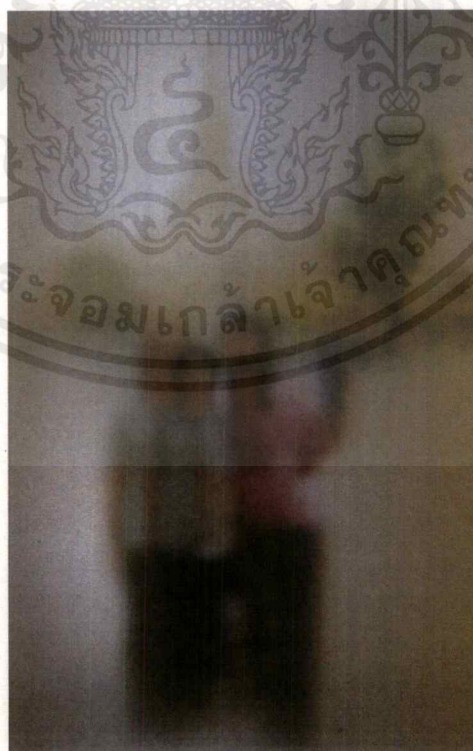
ภาพประกอบที่ 10 : ภาพร่างชั้นที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพประกอบที่ 11 : ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพประกอบที่ 12 : ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

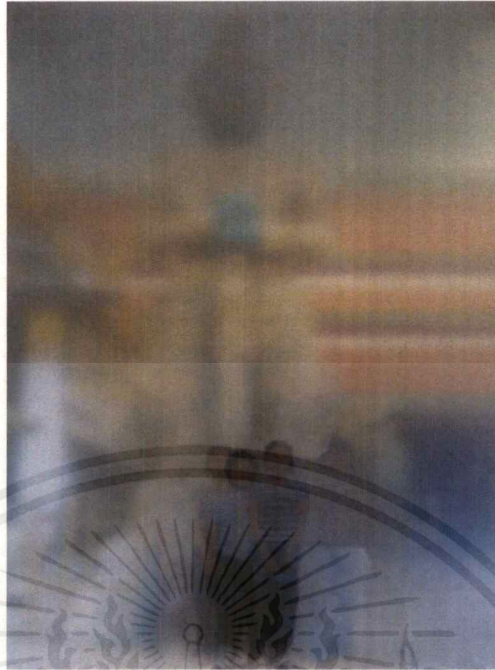

ภาพประกอบที่ 13 : ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพประกอบที่ 14 : ภาพร่างชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 15 : ภาพร่างชิ้นที่ 5

ภาพร่างชุดที่ 2

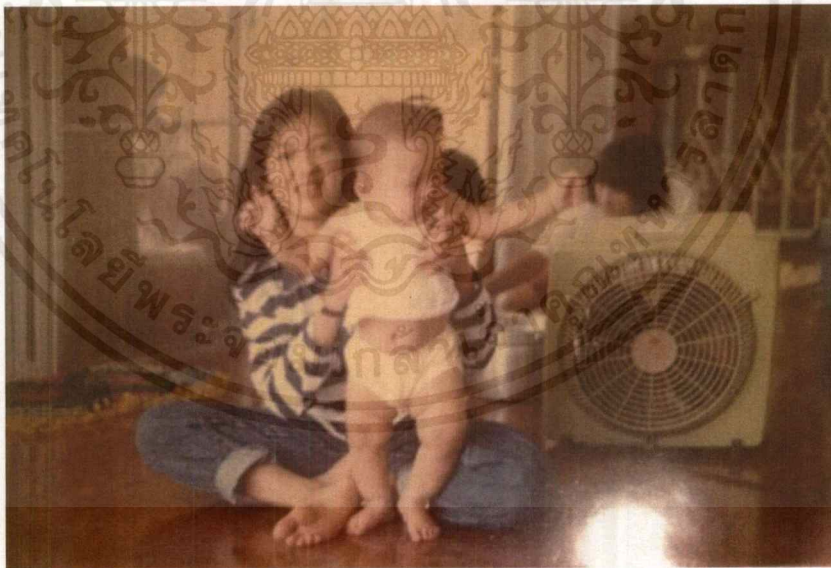
ภาพร่างชุดที่ 2 ข้าพเจ้าได้นำภาพถ่ายกับคนครอบครัวที่ถูกถ่ายไว้ในสถานที่ต่างๆ และเป็นสถานที่ที่ทำให้เกิดความประทับใจร่วมกันกับคนในครอบครัวซึ่งแต่ละสถานที่มีความแตกต่างกันออกไปโดยใช้เทคนิคการซ้อนภาพเฉพาะบุคคลและได้นำมาวิเคราะห์องค์ประกอบของงานที่เหมาะสมที่สุดเพื่อให้เกิดภาพงานที่ดีขึ้นและยังแก้ไขในบางตำแหน่งที่องค์ประกอบในการวางตำแหน่งนั้นไม่สวยข้าพเจ้าก็ได้ลองวางตำแหน่งใหม่เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ของงานมากยิ่งขึ้น

ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 1,3,4 และ 5 มาทำงาน โดยได้มีการแก้ไขสีและมุมมองของภาพแต่ละภาพให้คมชัดยิ่งขึ้น ซึ่งภาพทุกชิ้นได้ถูกถ่ายแต่ละสถานที่ช่วงเวลามีความทรงจำมากมาย และยังใช้หลักทัศนศาสตร์ในการซ้อนวางภาพให้เกิดมิติที่เพิ่มมากขึ้นจากภาพร่าง และในบางชิ้นงานมีการวางซ้ำกันของบุคคลในภาพเพื่อให้ดูลึกและมีมุมมองที่ชัดขึ้น ในงานชิ้นที่ข้าพเจ้าใช้การจัดองค์ประกอบที่มีศูนย์กลางภาพอยู่ตรงกลางและค่อยๆ เพิ่มระยะความคมชัดสู่ตรงกลางเพื่อให้ภาพทั้งงานเกิดความพอดีกันทั้งบุคคลและภาพพื้นหลัง ชิ้นที่ 3 ข้าพเจ้าใช้หารวางภาพพื้นหลังที่สมดุลแต่ในภาพบุคคลที่อยู่ด้านหน้าออกมานั้นใช้การวางตามความสำคัญของบุคคลซึ่งทำให้ทั้งชายและขวาของภาพมีน้ำหนักเท่ากัน ชิ้นที่ 4 ข้าพเจ้าใช้หลักการจัดองค์ประกอบที่วางภาพทั้งภาพบุคคลและพื้นหลังให้อยู่ตรงกลางเพื่อให้เห็นความสำคัญของบุคคลที่น้อยกว่าในชิ้นอื่นให้มากยิ่งขึ้นอีก

รูปแบบและการถ่ายภาพก็เป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่ถ่ายทอดเรื่องราวได้เป็นอย่างดี ดังที่บิดาของข้าพเจ้าและตัวข้าพเจ้าใช้การถ่ายภาพบันทึกเรื่องราวในอดีตที่ผ่านมา

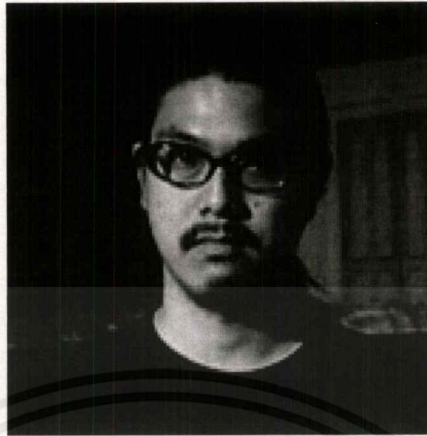
ภาพประกอบที่ 1 : ภาพพี่กับน้อง (ศิลปินชัย ทั้งถิ่น 2536)

ภาพประกอบที่ 2 : ภาพน้ากับหลาน (ศิลปินชัย ทั้งถิ่น 2536)

ภาพถ่ายในครอบครัวของข้าพเจ้าก่อให้เกิดแรงบันดาลใจในการทำงานศิลปะเพราะภาพถ่ายครอบครัวทำให้ข้าพเจ้าระลึกถึงความทรงจำในวัยเยาว์ของตัวข้าพเจ้าเอง เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

ภาพประกอบที่ 3 : ภาพศิลปิน ปนท ปลื้มชูศักดิ์

ปนท ปลื้มชูศักดิ์ได้เริ่มเรียนศิลปะที่วิทยาลัยช่างศิลป์ ศิลปากรและได้เรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัยที่มหาวิทยาลัยศิลปากรทั้งในระดับศิลปบัณฑิตและศิลปมหาบัณฑิต และยังได้เข้าร่วมงานแสดงศิลปะในประเทศไทยที่มีชื่อเสียงหลายงานและได้รับรางวัลประกวดงานศิลปกรรมจากหลากหลายที่อีกด้วย

ผลงาน”ภาพสะท้อนวิถีชีวิตสังคมวัตถุนิยม”มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการสะท้อนให้เห็นถึงความแตกต่างของวิถีชีวิตของผู้คนที่ต้องต่อสู้ดิ้นรน เพื่อการดำรงชีวิตให้อยู่รอดท่ามกลางความเจริญของสังคมเมือง ด้วยการนำเสนอเรื่องราวของกลุ่มคนผู้ซึ่งดำเนินชีวิตแบบหาเช้ากินค่ำบริเวณริมบาทวิถี มาเป็นเนื้อหาสาระแสดงให้เห็นถึงสภาพความเป็นจริงในอีกแง่มุมหนึ่งของสังคม โดยการถ่ายทอด ความคิด อารมณ์ และความรู้สึกตามที่ตนคิดส่วนตัวผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในรูปแบบจิตรกรรมสื่อผสม ผลงานชุดนี้ก่อให้เกิดอิทธิพลทางด้านสภาพแวดล้อมทางสังคมในปัจจุบันที่ต่างจากสมัยก่อนอย่างสิ้นเชิงทั้งในการใช้ชีวิตและมุมมองทางความคิดที่เปลี่ยนไปตามสมัยและเทคโนโลยี ทั้งยังสะท้อนเรื่องราวของคนหมู่มากในสังคมปัจจุบันที่แปรเปลี่ยนไปตามกาลเวลาอีกทั้งผลงานชุดนี้ยังเป็นการเปิดมุมมองจากหลากหลายชนชั้นของสังคมไทยที่เราทุกคนเห็นกันอยู่ทุกวันแต่อาจจะยังไม่สังเกตหรือตระหนักถึงค่านิยมของเทคโนโลยีที่เพิ่มมากขึ้นแต่กลับลืมเลือนบุคคลบางกลุ่มไป

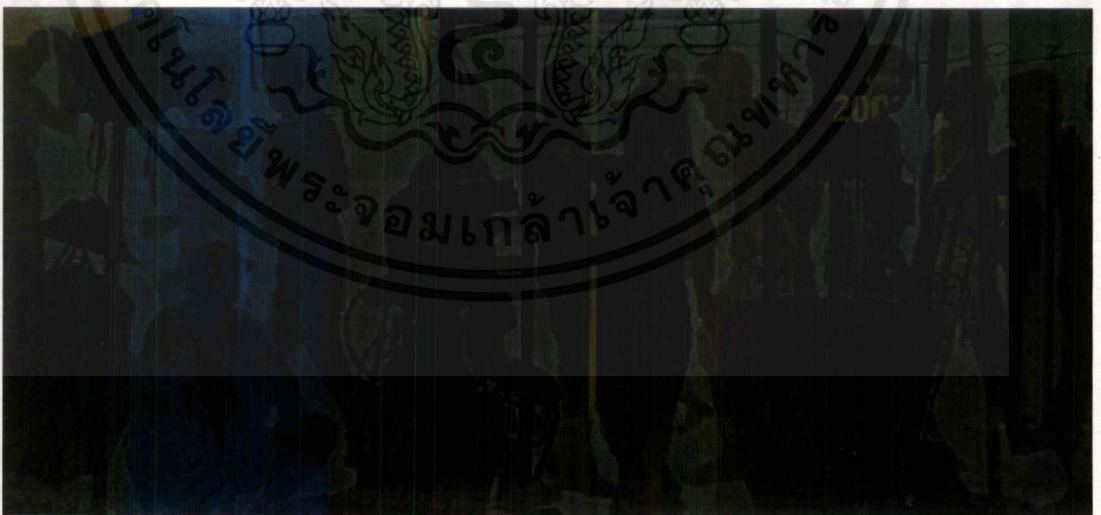
ผลงานของ ปนท ปลื้มชูศักดิ์ ชุดนี้เป็นเหมือนการสะท้อนตัวตน ความคิด จิตสำนึกของบุคคลในปัจจุบันที่แต่ละคนมีที่มาที่ไปแตกต่างกันแต่อยู่ร่วมกันในสังคมเกิดความแตกต่างหากความเป็นอยู่การใช้ชีวิตการศึกษาอาหารการกิน และนอกจากมีผลทางความรู้สึกแล้วผลงานชุดนี้ยังได้นำเทคนิคการพิมพ์ภาพบนอะคริลิกใสและการพิมพ์บนเฟรมมาทำงานเพื่อให้ภาพของผลงานออกมาพูด

ได้มากที่สุด แม้กระทั่งการใช้ภาพที่ขัดแย้งกันอย่างลงตัวก็มีผลส่งให้งานชุดนี้บอกเล่าเรื่องราวที่ศิลปินต้องการสื่อได้เป็นอย่างดี

ภาพประกอบที่ 4 : ปนท ปลื้มชูศักดิ์. 2547. ภาพสะท้อนวิถีชีวิตสังคมวัตถุนิยม

http://dric.nrct.go.th/bookdetail.php?book_id=157467.html Retrieved January 26,2015

ภาพประกอบที่ 5 : ปนท ปลื้มชูศักดิ์. 2547. ภาพสะท้อนวิถีชีวิตสังคมวัตถุนิยม

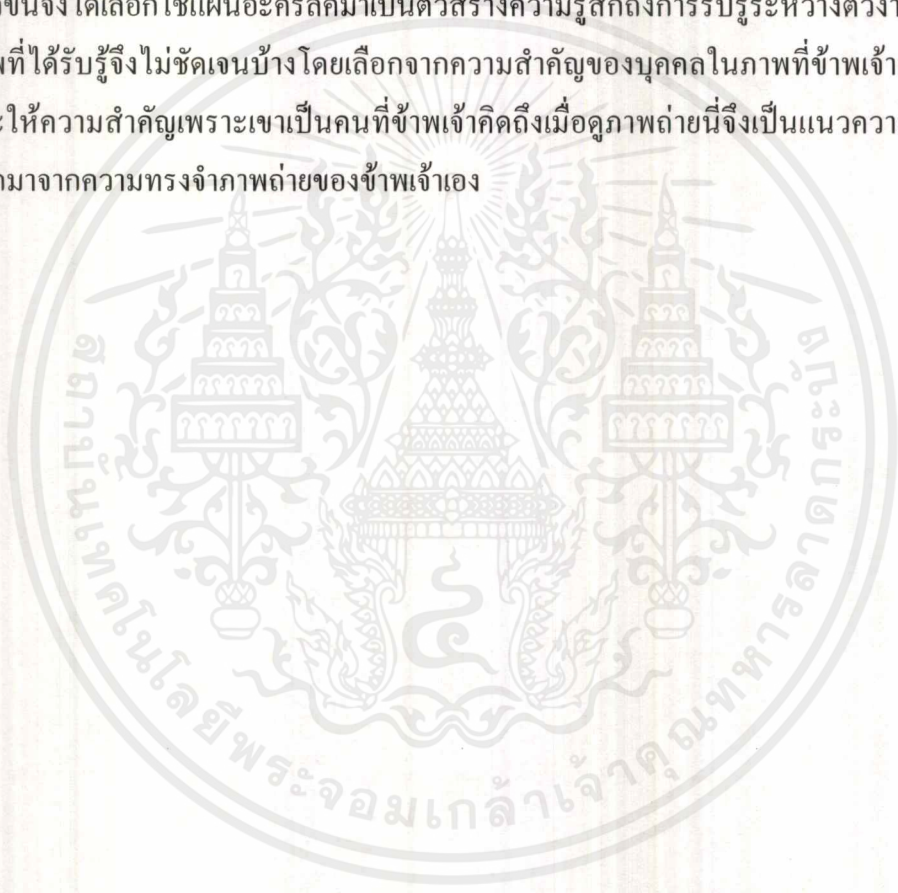
http://dric.nrct.go.th/bookdetail.php?book_id=157467.html Retrieved January 26,2015

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์

ในการสร้างผลงานศิลปนิพนธ์นี้ข้าพเจ้าได้มีภาพถ่ายที่เป็นความทรงจำที่ดีของครอบครัวเก็บไว้เมื่อเวลาผ่านไปภาพเหล่านั้นยังคงอยู่และหายไปตามกาลเวลาแต่ความทรงจำของข้าพเจ้ากับภาพถ่ายเหล่านั้นยังคงอยู่เมื่อถึงช่วงเวลาในอดีตความทรงจำในวัยเยาว์ก็จะกลับมาในภาพจำและทำให้ได้หวนคิดถึงบุคคล สถานที่ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยถูกบันทึกไว้เป็นภาพถ่ายแต่ภาพในความทรงจำของคนเรามักจะไม่ชัดเจนสักทีเดียวอาจจะเป็นความทรงจำที่เลือนรางหรือขาดหายไปบ้าง ข้าพเจ้าจึงใช้ภาพถ่ายเหล่านั้นที่ถูกเก็บไว้มานำเสนอเป็นผลงานศิลปะ

การสร้างผลงานข้าพเจ้าใช้เทคนิคภาพถ่ายแผ่นใสบนอะคริลิกเพื่อทำให้ตัวงานแสดงตัวตนที่ดีมากขึ้นจึงได้เลือกใช้แผ่นอะคริลิกมาเป็นตัวสร้างความรู้สึกถึงการรับรู้ระหว่างตัวงานกับสายตาเราภาพที่ได้รับรู้จึงไม่ชัดเจนบ้าง โดยเลือกจากความสำคัญของบุคคลในภาพที่ข้าพเจ้าจดจำบุคคลนั้นและให้ความสำคัญเพราะเขาเป็นคนที่ข้าพเจ้าคิดถึงเมื่อดูภาพถ่ายนี้จึงเป็นแนวความคิดที่ถ่ายทอดออกมาจากความทรงจำภาพถ่ายของข้าพเจ้าเอง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

การดำเนินการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ในชุดนี้ ข้าพเจ้ามีจุดเริ่มต้นจากการทดลองซ้อนทับกันของภาพถ่ายโดยที่ไม่ได้คัดลอกภาพใหม่และได้สร้างผลงานแนวความคิด ความรู้สึกเรื่อง”ห้วงเวลาของความผูกพัน”และได้ใช้เทคนิควิธีการภาพถ่ายใสบนแผ่นอะคริลิกโดยเริ่มจากตัวข้าพเจ้าและครอบครัวของข้าพเจ้าที่ได้เก็บรูปถ่ายในสมัยเยาว์วัยไว้อย่างมากมาย ผลงานชุดนี้จึงแสดงภาพเหตุการณ์หรือสถานที่ต่างๆที่ตัวข้าพเจ้าและครอบครัวเคยไปและมีเรื่องราวเกิดขึ้นซึ่งเกิดเป็นความประทับใจในขณะนั้นและได้บันทึกไว้เป็นภาพถ่ายที่มีความทรงจำดังนี้

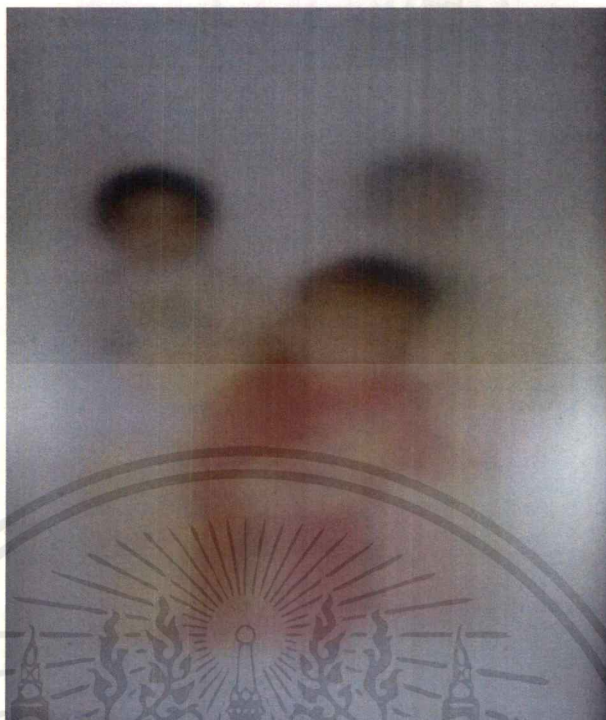
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างชุดที่ 1

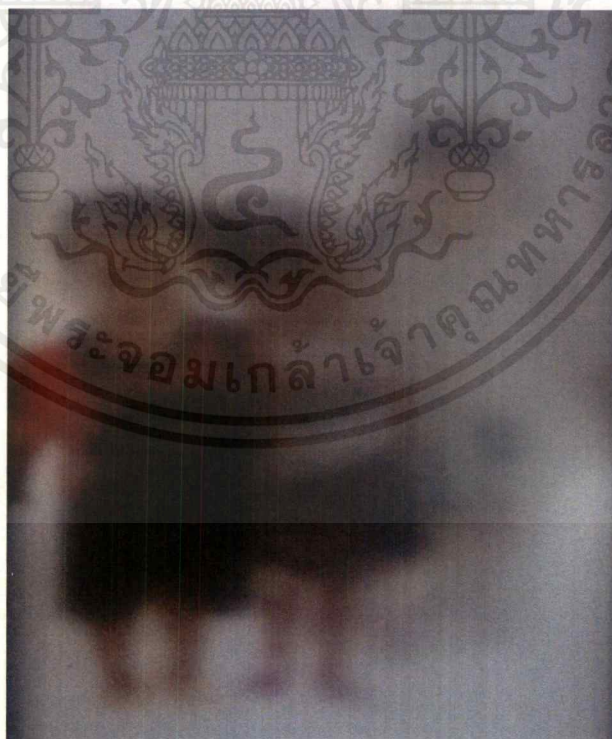

ภาพประกอบที่ 6 : ภาพร่างชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 7 : ภาพร่างชั้นที่ 2

ภาพประกอบที่ 8 : ภาพร่างชั้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และในงานชิ้นที่ 5 ข้าพเจ้าใช้การวางตำแหน่งของภาพให้กระจายกันออกไปแต่ยังคงมีสมดุลและ ศูนย์กลางที่ชัดเจนรวมถึงสีของงานก็มีการปรับให้คมชัดกว่าภาพร่าง

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพประกอบที่ 16 : ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพประกอบที่ 17 : ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 3 นี้ข้าพเจ้าใช้รูปถ่ายครอบครัวที่เป็นรูปถ่ายภาพใหญ่ที่รวมคนทั้งครอบครัวของข้าพเจ้าไว้ในภาพเดียวซึ่งจะแตกต่างจากภาพร่างชุดที่ 1 และ 2 เพราะในชุดนี้นั้นเป็นภาพที่ถ่ายเป็นครอบครัวใหญ่และมีสถานที่สำคัญที่ทุกคนในบ้านผูกพันร่วมกันมาใช้ในการทำงานนี้และได้มีการปรับตำแหน่งองค์ประกอบภาพบางจุดที่ไม่สมดุลกับภาพออกไปบ้างเพื่อความสวยงามของภาพร่าง

ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 1 มาทำงานจริงเพราะองค์ประกอบของภาพนี้สมบูรณ์และมีการแก้ไขน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับภาพร่างชิ้นที่ 2 และยังมีการใช้สถานที่สำคัญนั้นคือบ้านที่ทุกคนโศมาและมีประสบการณ์ร่วมในการเป็นพื้นหลังภาพจึงทำให้เกิดการรับรู้ร่วมกันได้อย่างชัดเจนและในผลงานภาพร่างชุดที่ 3 นี้เป็นภาพร่างที่สมบูรณ์ที่สุดในการทำงานของศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าได้มีการแก้ไขและพัฒนาภาพร่างชุดนี้ให้ดีที่สุดและมีความสมบูรณ์มากกว่าภาพร่างชุดที่ 1 และ 2 เพื่อที่จะได้เป็นงานจริงที่สมบูรณ์ที่สุด

3.2 กระบวนการสร้างงาน

กระบวนการสร้างงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ของข้าพเจ้า มีรูปแบบของผลงานจิตรกรรมสื่อผสมสามารถแบ่งขั้นตอนหลักได้ 2 ขั้นตอนใหญ่คือ

1. ขั้นตอนการศึกษาข้อมูลข้าพเจ้าได้ทำการศึกษาข้อมูลภาพถ่ายเก่าจากคนในครอบครัวของข้าพเจ้า และได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นพูดคุยถึงเรื่องราวของภาพถ่ายที่บุคคลในครอบครัวได้เก็บรักษาไว้

2. ขั้นตอนการสร้างสรรคผลงานข้าพเจ้าได้ใช้การทำภาพถ่ายจากภาพถ่ายธรรมดาให้มาอยู่ในกระดาษพลาสติกใสและวางการจัดองค์ประกอบที่ชัดเจนให้เห็นถึงรูปแบบที่วางแนวทางไว้เพราะภาพร่างในผลงานของข้าพเจ้ามีความสำคัญอย่างมากเมื่อนำไปสู่ผลงานจริงเมื่อได้ภาพร่างที่ค่อนข้างสมบูรณ์ตรงตามเป้าหมายที่สอดคล้องกับแนวความคิดไว้แล้วในขั้นตอนการทำงานจริงจึงมีลักษณะคล้ายกับการทำภาพร่างเพราะมีขั้นตอนของการทำงานค่อนข้างเหมือนกัน ข้าพเจ้าจึงสามารถนำมาวางแผนในการสร้างงานจริงได้อย่างเป็นขั้นตอนจนเป็นผลงานที่สมบูรณ์ การสร้างผลงานจริงข้าพเจ้าต้องขยายสัดส่วนของภาพอย่างแม่นยำเพราะภาพของข้าพเจ้าสักส่วนคนหรือสิ่งก่อสร้างที่อยู่ข้างหลังต้องสอดคล้องและไปด้วยกันตามแนวความคิดที่ได้วางไว้แต่แรกเริ่ม การซ้อนทับกันของภาพถ่ายน้ำหนักในการใช้ไฟที่อยู่ภายในงานมีความสำคัญอย่างยิ่งเมื่อถูกนำมาทำงานจริงการขยายสัดส่วนและการวางตำแหน่งจึงมีความสำคัญอย่างมาก

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

หลังจากสร้างสรรค์ผลงานเสร็จสิ้นตามกระบวนการแล้วก็จะทำการวิเคราะห์ผลงานที่สมบูรณ์ชิ้นนั้นเพื่อหาข้อดีและข้อเสียของผลงาน โดยอาศัยลักษณะจากผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ในชิ้นก่อนหน้ามาทำการศึกษาลดและเพิ่มส่วนต่างๆ เพื่อให้ผลงานแสดงออกตรงตามวัตถุประสงค์ในการสร้างสรรค์มากที่สุด ทั้งในด้านเนื้อหา รูปแบบ เทคนิคและการนำเสนอ

4.1 วิเคราะห์ผลงานโดยรวม

ผลงานของข้าพเจ้าในงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ เนื่องด้วยรูปแบบงานของข้าพเจ้าเป็นการใช้เทคนิคสื่อผสมและภาพถ่ายมาทำงานการให้ผู้ชมรับรู้บรรยากาศร่วมกับข้าพเจ้า ซึ่งแสดงออกไม่ซับซ้อนแต่มีความรู้สึกและอารมณ์ซึ่ง แสงและองค์ประกอบภาพมีความสำคัญกับงานของข้าพเจ้าเป็นอย่างมากโดยการวิเคราะห์ดังนี้

4.1.1 เรื่องราว (Subject)

เรื่องราวของข้าพเจ้ากับศิลปนิพนธ์ชุดนี้คือเรื่องครอบครัวและความสัมพันธ์กันในสมาชิกครอบครัวกับสถานที่ต่างๆที่เกิดขึ้นในขณะที่ข้าพเจ้าจำความได้และถูกบันทึกลงในภาพถ่าย

4.1.2 เนื้อหา (Content)

งานชุดนี้ภาพแต่ละภาพมีความสำคัญกับข้าพเจ้าเพราะข้าพเจ้าได้ใช้เวลาร่วมกับครอบครัวของข้าพเจ้าเองทั้งในบริเวณพื้นที่ของบ้านหรือสถานที่ที่เกี่ยวต่างๆรวมทั้งกับสมาชิกที่เป็นญาติซึ่งอาจจะห่างหายไปตามกาลเวลาข้าพเจ้าจึงสร้างชิ้นงานที่เราทุกคนในครอบครัวรวมถึงญาติพี่น้องของข้าพเจ้ามีความทรงจำร่วมกันมาแสดงออกทางผลงาน

4.1.3 การแสดงออก (Expression)

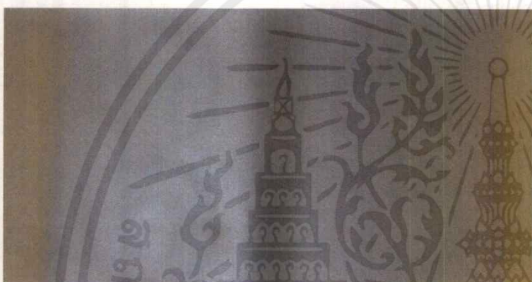
ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ มีการแสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึกของภาพถ่ายที่ถูกนำมาทำให้เกิดมิติของภาพใหม่ซึ่งใช้การแสดงออกด้วยงานซ้อนทับและจัดแสงเพื่อให้รับรู้ถึงบรรยากาศร่วมกันกับข้าพเจ้าและผู้ชม

รูปทรง (Forms)

ภาพประกอบที่ 18

- ก. ข้าพเจ้าได้จัดวางรูปทรงงานแบบกึ่งกลางงานและสมดุลกันทั้งสองข้างเพื่อความชัดเจน โดยยึดหลักความเป็นเอกภาพของงานที่ต้องการแสดงออก

ภาพประกอบที่ 19

- ข. รูปทรงที่เป็นกรอบสี่เหลี่ยมและเส้นที่มุ่งไปสู่ภาพหลักของงานทำให้พาไปยังจุดรวมสายตา

ภาพประกอบที่ 20

- ค. ได้ใช้รูปทรงของสถาปัตยกรรมภาพที่อยู่ด้านหลังตัวบุคคลให้เป็นแบบดุลยภาพที่เท่ากันทั้ง2ข้างเพื่อดึงความสนใจไปยังตัวงานที่อยู่ตรงกลาง

สี (Color)

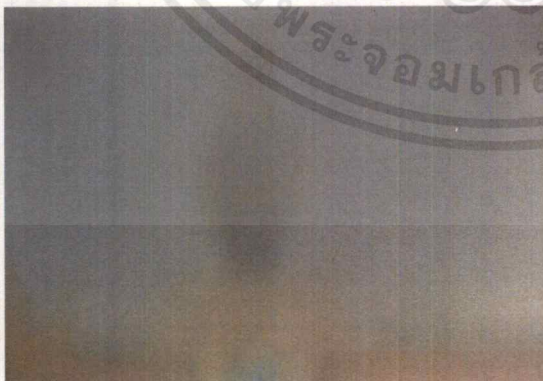
ภาพประกอบที่ 21

- ก. สีมืดทึบเทาในงานของข้าพเจ้า เพราะสี เป็นสิ่งที่ปะทะกับสายตาสีในงานของ ข้าพเจ้าจึงใช้การไล่จังหวะจากสว่างไป มืดและทำให้เกิดบรรยากาศของสีเกิดขึ้น

ภาพประกอบที่ 22

- ข. ข้าพเจ้าเลือกใช้สีวรรณะเย็น เพื่อแสดงให้เห็นถึงช่วงแสงในตัวงานทำให้ภาพเกิด ความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นด้วยโครงสร้าง โดยรวมของสี

ภาพประกอบที่ 23

- ค. มีการแทรกสีวรรณะร้อนเข้าไปบางส่วน เพื่อสร้างค่าน้ำหนัก และให้ตัวผลงานเกิด ความสมบูรณ์ขึ้นสีที่ใช้ส่วนมากจะเป็นสี วรรณะกลางๆออกไปทางวรรณะเย็น เพื่อให้เกิดความสบายตาเป็นการลดความ แรงของสีลงในบางช่วงของภาพ

น้ำหนัก (Volume)

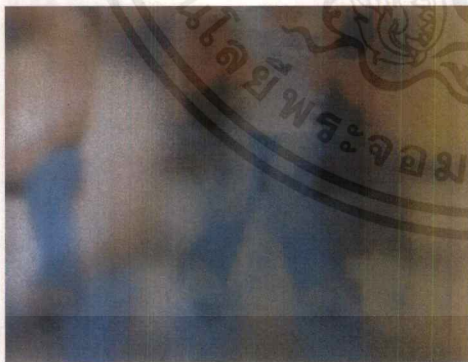
ภาพประกอบที่ 24

- ก. การใช้ความเข้มของน้ำหนักสี เป็นการช่วยให้ตัวผลงานเกิดมิติและปริมาตรขึ้นมีการลดระยะจากสว่างไปหาที่มืดกว่า

ภาพประกอบที่ 25

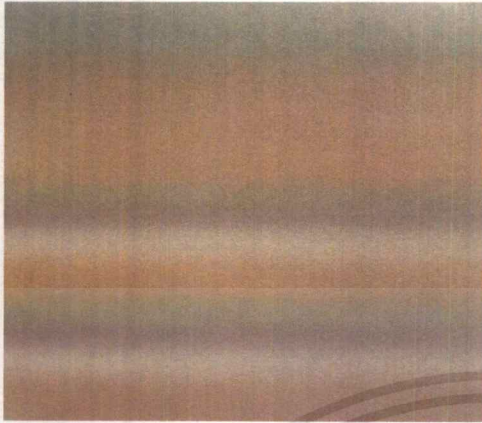
- ข. ค่าน้ำหนักภายในตัวภาพสามารถเกิดขึ้นได้ด้วยการใช้สีที่เป็นสีคนละวรรณะเมื่อให้เกิดการขัดแย้งแต่ดูกลมกลืนและไม่ยึดสีใดสีหนึ่งมากเกินไป

ภาพประกอบที่ 26

- ค. น้ำหนักในผลงาน มีการแทรกสีสว่างเพื่อนำรายละเอียด และสามารถแบ่งแยกน้ำหนักของภาพได้อย่างชัดเจน ทำให้เห็นถึงวัสดุที่ซ้อนกันอยู่จึงเกิดน้ำหนักต่างกัน

ที่ว่าง (Space)

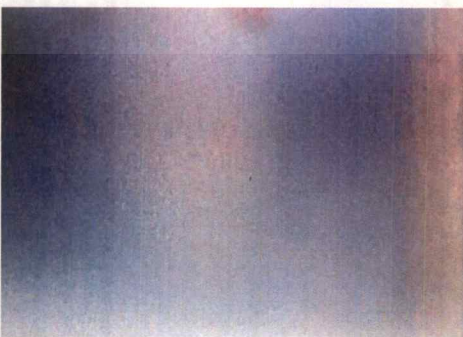
ภาพประกอบที่ 27

- ก. พื้นที่ว่างในช่วงบนของตัวผลงาน ช่วยทำให้มีพื้นที่ในการพักสายตา และทำให้ไม่เกิดความรู้สึกอึดอัดจนเกินไปในการมองผลงาน

ภาพประกอบที่ 28

- ข. ช่วงที่ว่างด้านข้างทั้ง 2 ข้างของตัวผลงาน จะเป็นตัวกำหนดและช่วยในการจับเน้นรูปทรงให้เห็นชัดเจนมากยิ่งขึ้น

- ค. การใช้โทนสีที่เข้มและแสงเพื่อช่วยในการผลักระยะของบรรยากาศ ช่วยให้เกิดพื้นที่ว่าง ทำให้ดูไม่ทึบและไม่ตันจนเกินไป

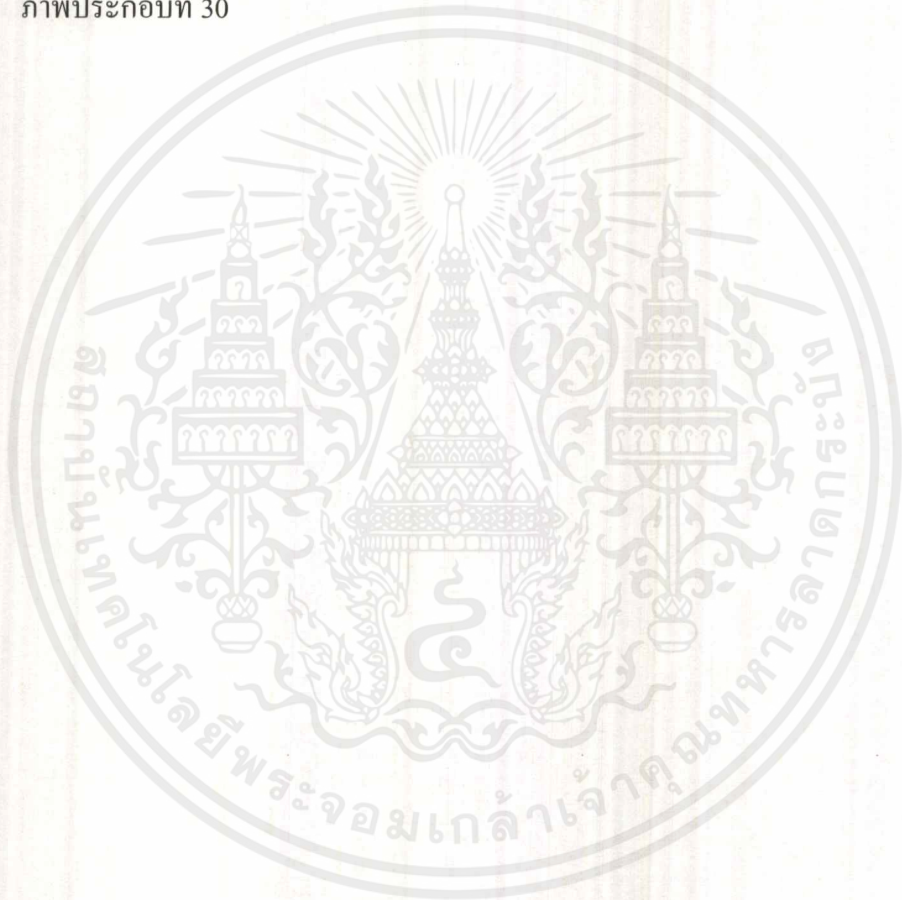
ภาพประกอบที่ 29

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ค. พื้นที่ว่างในผลงานของข้าพเจ้านั้น
ค่อนข้างมีอยู่มากในผลงานแต่ยังคงมีสี
และน้ำหนักมาทำให้ที่ว่างนั้นดูสมบูรณ์
เพื่อจับแน่นตัวรูปทรง

ภาพประกอบที่ 30

4.3 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์

การสร้างผลงานศิลปะ เป็นการถ่ายทอดการแสดงออก ซึ่งจะถ่ายทอดการแสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึก ความคิด ความงาม ผลงานที่สร้างขึ้น ประกอบไปด้วย รูปทรงที่ใช้แทนค่าทางความคิดและเนื้อหาที่ทำให้เกิดองค์ประกอบทางนามธรรมได้เช่นกัน รูปทรงของผลงานเป็นสื่อที่จะสามารถอธิบายความคิดที่จะแสดงออกให้ได้รูปทรงที่ต้องการไปในแนวทางเดียวกันกับแนวความคิด ถ้าแยกกันก็จะทำให้ขาดความเป็นเอกภาพ การนำหลักทัศนธาตุมาประกอบกับวิธีการจัดวางองค์ประกอบภาพในส่วนของรูปแบบงานศิลปะจะต้องใช้ความเข้าใจในหลักองค์ประกอบศิลป์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะนำมาวิเคราะห์ในวิทยานิพนธ์ดังนี้

ภาพประกอบที่ 31 : ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบผลงานชิ้นที่ 1

4.3.1 ความกลมกลืน (Harmony)

ในความกลมกลืนของข้าพเจ้า มีความกลมกลืนทางการใช้รูปทรงที่ทับซ้อนกัน เพื่อสร้างความกลมกลืนกันของภาพและการใช้น้ำหนักแสงและสี ในการวางภาพก็มีส่วนช่วยให้ตัวผลงานมีเป็นภาพเดียวกันไม่ขัดกันและยังใช้สีที่วรรณะร้อนและเย็นให้อยู่ใกล้กันแต่น้ำหนักของสีไม่เท่ากันจึงเกิดความกลมกลืนกันและข้าพเจ้ายังใช้วิธีการวางองค์ประกอบภาพเพื่อให้เกิดความสมดุลกันทางน้ำหนัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.2 ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายในผลงานของข้าพเจ้าเน้นที่ความละเอียดของการทับซ้อนกัน การไม่เท่ากันของตัวบุคคลและพื้นหลังของภาพถ่ายที่มีความประณีตในการวางตำแหน่งบุคคลแต่ละคนลงในภาพ

4.3.3 ความสมดุล (Balance)

การจัดวางองค์ประกอบในผลงานของข้าพเจ้า ให้ความสำคัญด้านดุลยภาพทั้งสองข้างให้เท่ากันและวางองค์ประกอบให้ความสนใจอยู่ที่ตรงกลางของภาพและใช้น้ำหนักของแสงทำให้ภาพไม่เอียงไปทางใดทางหนึ่ง

4.3.4 สัดส่วน (Proportion)

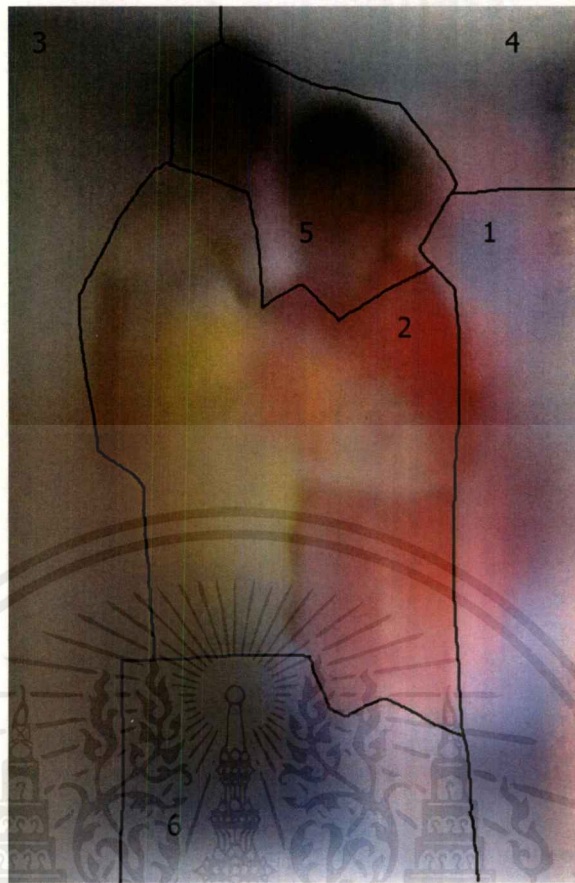
สัดส่วนในผลงานของข้าพเจ้า เป็นเอกภาพที่เกี่ยวกับความสมส่วนซึ่งกันและกัน ที่เป็นความสัมพันธ์ที่กลมกลืนกัน ให้ความรู้สึกถึงบรรยากาศ เป็นสัดส่วนที่ประสานกันอย่างสมบูรณ์ โดยมีการซ้ำมีการเปลี่ยนแปลงในปริมาณที่เหมาะสม

4.3.5 ความเป็นเด่น (Dominance)

ข้าพเจ้าสร้างมิติที่เกิดจากการทับซ้อนกันของภาพจากการใช้ภาพบุคคลเพื่อให้เกิดบทบาทสำคัญกับตัวผลงาน ซึ่งทำให้รูปแบบของผลงานสอดคล้องกับแนวความคิด และทำให้ผลงานเกิดความสมบูรณ์ชัดเจนในสิ่งที่นำเสนอ

4.3.6 ความเคลื่อนไหว (Movement)

ความเคลื่อนไหวในผลงานของข้าพเจ้า ได้กำหนดให้ น้ำหนักของแสง สร้างสรรค์ให้เกิดการเคลื่อนไหว และสร้างผลกระทบทางสายตาของคนดูด้วยการทับซ้อนกันของภาพถ่าย ประสานรวมกัน ทำให้สื่อหลอกสายตา และก่อให้เกิดปฏิกิริยาทางอารมณ์ สามารถรับรู้ได้ถึงมิติแห่งการทับซ้อน

ภาพประกอบที่ 32 : ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบผลงานชิ้นที่ 2

4.3.1 ความกลมกลืน (Harmony)

ในผลงานชิ้นนี้มีความกลมกลืนกันทางรูปร่างที่คล้ายคลึงกันแตกต่างกันที่ขนาดในตัวรูปทรงประสานกันให้กลมกลืนจนเป็นภาพที่สมบูรณ์

4.3.2 ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายในผลงานของข้าพเจ้าเน้นที่ความละเอียดของการทับซ้อนกันของแผ่นอะคริลิกทำให้รูปทรงมีการปรับเปลี่ยนและสีที่ใช้สีคู่ใกล้เคียงทำให้เกิดเป็นการประสานกันทั้งผลงาน

4.3.3 ความสมดุล (Balance)

การจัดวางองค์ประกอบในผลงานของข้าพเจ้า ให้ความสำคัญด้านดุลยภาพแบบไม่เท่ากัน แต่ใช้ค่าของสีส่งผลทางความรู้สึกให้มีดุลยภาพที่เท่ากัน

4.3.4 สัดส่วน (Proportion)

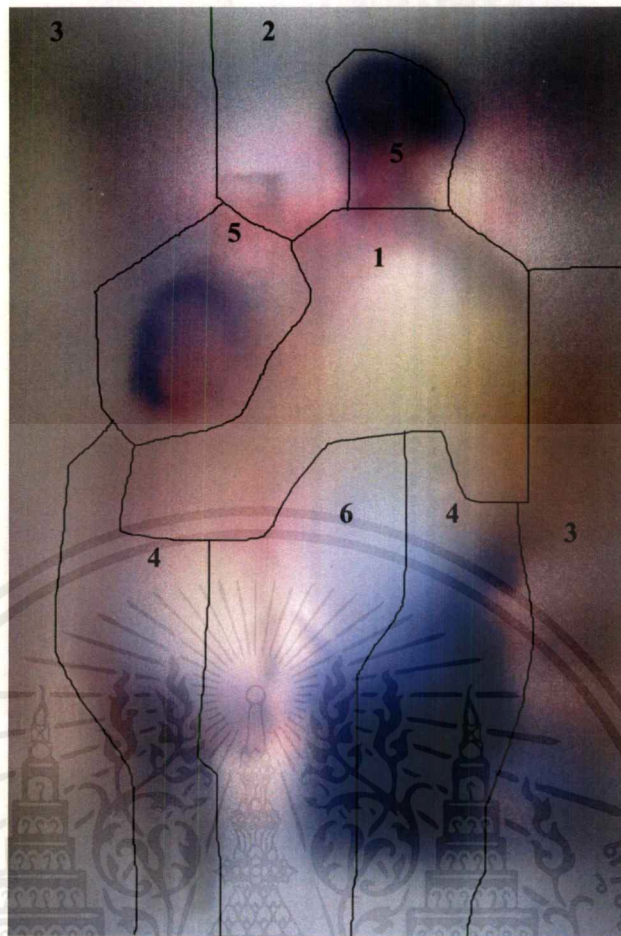
สัดส่วนในผลงาน เป็นเอกภาพที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ที่เป็นความสัมพันธ์แบบกลมกลืนกัน ให้ความรู้สึกทางสุนทรีย์และทางอุดมคติ เป็นสัดส่วนที่ประสานกันอย่างสมบูรณ์ โดยมีการซ้ำรูปทรงในปริมาณที่เหมาะสม

4.3.5 ความเป็นเด่น (Dominance)

ข้าพเจ้าสร้างมิติที่เกิดจากการทับซ้อนกันของจุดจำนวนมาก ให้บทบาทสำคัญกับรูปทรงและสีซึ่งทำให้รูปแบบของผลงานสอดคล้องกับแนวความคิด และทำให้ผลงานเกิดความสมบูรณ์ชัดเจนในสิ่งที่นำเสนอ

4.3.6 ความเคลื่อนไหว (Movement)

ความเคลื่อนไหวในผลงานของข้าพเจ้า ได้กำหนดให้ สี น้ำหนัก สร้างสรรค์ให้เกิดการเคลื่อนไหว และสร้างผลกระทบทางสายตาของคนดูด้วยการทับซ้อนกันของภาพจำนวนมาก ประสานรวมกัน ทำให้ลือหลอกสายตา และก่อให้เกิดปฏิกิริยาทางอารมณ์ สามารถรับรู้ได้ถึงมิติแห่งการทับซ้อน

ภาพประกอบที่ 33 : ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบผลงานชั้นที่ 3

4.3.1 ความกลมกลืน (Harmony)

ในผลงานชั้นนี้มีการใช้สีที่กลมกลืนคือไม่ได้เป็นสีเดียวแต่ใช้สีคู่ตรงข้ามหรือใกล้เคียงในวงจรรูสีทำให้เกิดการมองภาพที่ไปด้วยกัน

4.3.2 ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายในผลงานชั้นนี้เน้นความหลากหลายทางด้านสีเป็นหลักข้าพเจ้าใช้หลักการวางสีในวรรณะเดียวกันมาทำงานแต่ก็มีการเพิ่มสีในวรรณะกลางเพื่อลดค่าสีลงไป

4.3.3 ความสมดุล (Balance)

การจัดวางองค์ประกอบในผลงานของข้าพเจ้า ให้ความสำคัญด้านดุลยภาพแบบไม่เท่ากัน แต่ใช้ค่าของสีส่งผลทางความรู้สึกให้มีดุลยภาพที่เท่ากัน

4.3.4 สัดส่วน (Proportion)

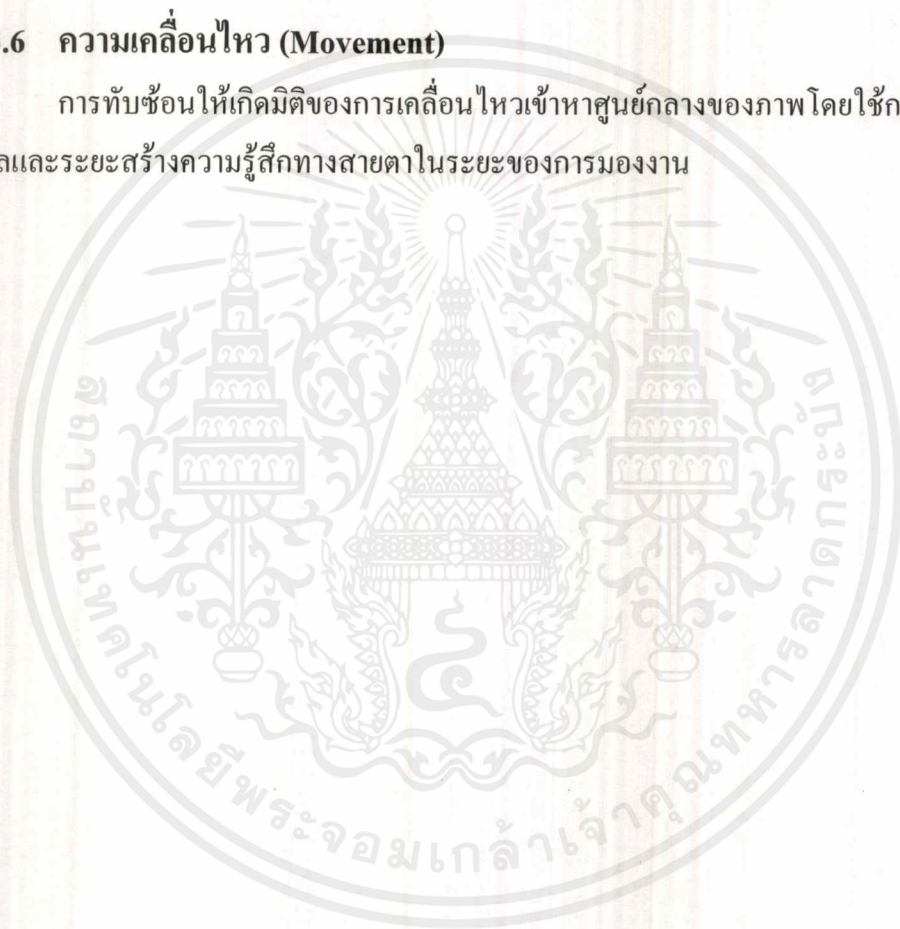
สัดส่วนในผลงานเป็นสัดส่วนตามธรรมชาติซึ่งมีขนาดเล็กและใหญ่ตามรูปทรงของมนุษย์ ซึ่งสัดส่วนเล็กและใหญ่นี้มีความสัมพันธ์กับพื้นที่โดยรวมในงาน

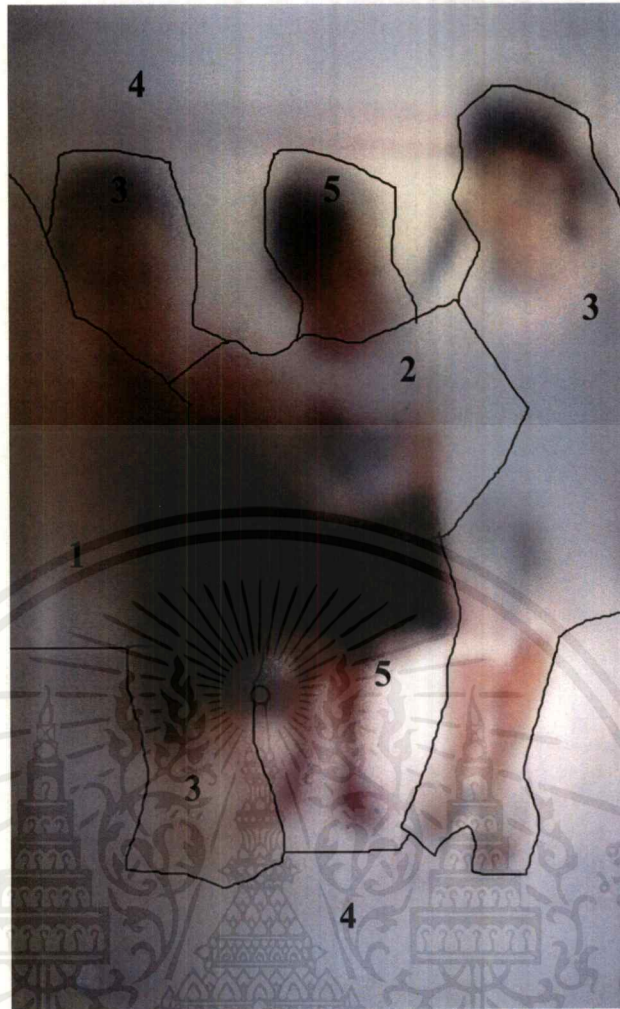
4.3.5 ความเป็นเด่น (Dominance)

ความเป็นเด่นในผลงานชิ้นนี้สร้างตามรูปทรงธรรมชาติของมนุษย์และใช้การวางน้ำหนักของการทับซ้อนและสีเป็นส่วนสำคัญในการจัดองค์ประกอบ

4.3.6 ความเคลื่อนไหว (Movement)

การทับซ้อนให้เกิดมิติของการเคลื่อนไหวเข้าหาศูนย์กลางของภาพโดยใช้การวางซ้อนของมวลและระยะสร้างความรู้สึกทางสายตาในระยะของการมองเห็นงาน

ภาพประกอบที่ 34 : ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบผลงานชิ้นที่ 4

4.3.2 ความกลมกลืน (Harmony)

ในผลงานชิ้นนี้ใช้ความกลมกลืนทางสีของตัวภาพถ่ายที่เกิดขึ้น โดยเลือกใช้สีที่เป็นสีวรรณะเดียวกันและใกล้เคียงกันทำงานทำให้เกิดความกลมกลืนที่ไปด้วยกันทั้งภาพและพื้นที่

4.3.2 ความหลากหลาย (Variety)

ใช้การสร้างระยะการวางภาพและรูปร่างระยะหน้ากับระยะหลังต่างกันเพื่อสร้างความหลากหลายในชิ้นงานให้มองแล้วไม่น่าเบื่อและยังเพิ่มความน่าสนใจในตัวงาน

4.3.3 ความสมดุล (Balance)

สีส่งผลทางความรู้สึกให้มีดุลยภาพทางความสมดุลของตัวงานให้เท่ากันแต่รูปร่างของภาพต่างกันเกิดความไม่เท่ากันทางภาพแต่ในความรู้สึกของงานนั้นเท่ากันด้วยการแบ่งรูปร่างและพื้นที่ว่างอย่างเหมาะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

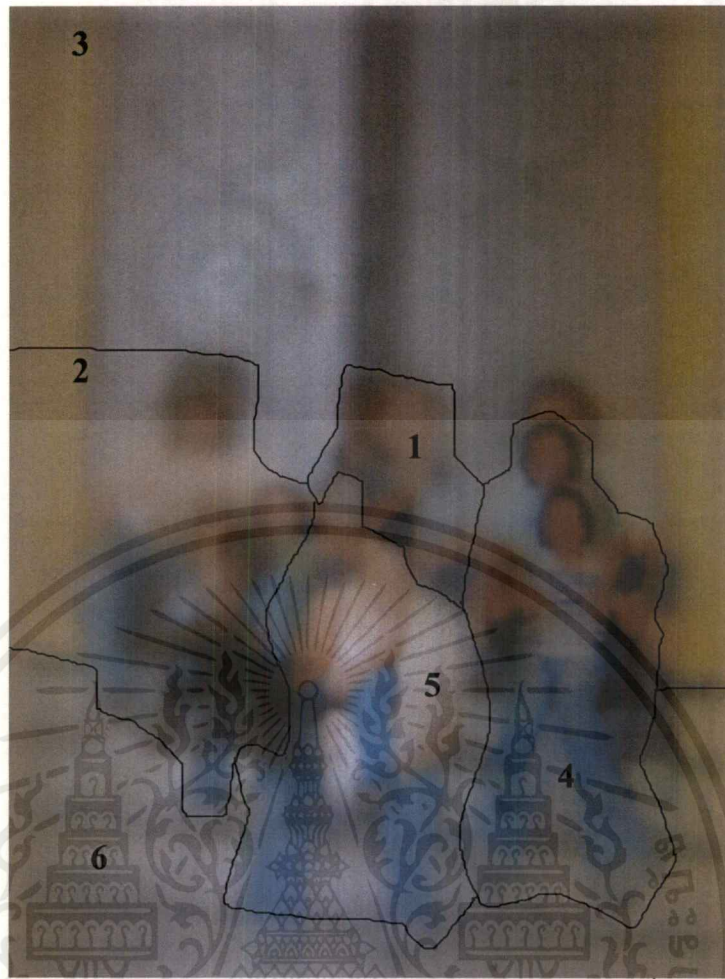
4.3.4 สัดส่วน (Proportion)

การซ้อนทับของแผ่นอะคริลิกและการวางสัดส่วนแบบการจัดภาพจากใหญ่ไปเล็กทำให้เกิดสัดส่วนที่เท่ากันทั้งสองด้านทั้งในเรื่องน้ำหนักของสีและแสงที่เกิดขึ้น

4.3.5 ความเป็นเด่น (Dominance)

ผลงานชิ้นที่ความเป็นเด่นใช้หลักการจัดองค์ประกอบแบบเอกภาพคือภาพในงานศิลปะไม่กระจัดกระจายและวางภาพให้สัมพันธ์เกี่ยวข้องกันกับตัวพื้นหลังซึ่งทำให้ผลงานสื่อความหมายได้ดียิ่งขึ้น

ภาพประกอบที่ 35 : ภาพวิเคราะห์ห้องค์ประกอบผลงานชิ้นที่ 5

4.3.3 ความกลมกลืน (Harmony)

ในผลงานชิ้นนี้ใช้ความกลมกลืนกันทางรูปทรงที่เหมือนกันและลักษณะภาพจังหวะการวางภาพที่ใกล้เคียงกันทำให้เกิดระยะของภาพดูมีมิติเพิ่มมากขึ้นจากแค่ภาพถ่ายธรรมดา

4.3.2 ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายมีการใช้เส้นของรูปทรงทางเลขาคณิตทำให้เกิดจังหวะในการทำงานที่มีมิติเพิ่มมากยิ่งขึ้น

4.3.3 ความสมดุล (Balance)

การจัดวางองค์ประกอบในผลงานของข้าพเจ้า ให้ความสำคัญด้านคุณภาพแบบไม่เท่ากัน แต่ใช้ค่าของสีส่งผลทางความรู้สึกให้มีคุณภาพที่เท่ากัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.4 สัดส่วน (Proportion)

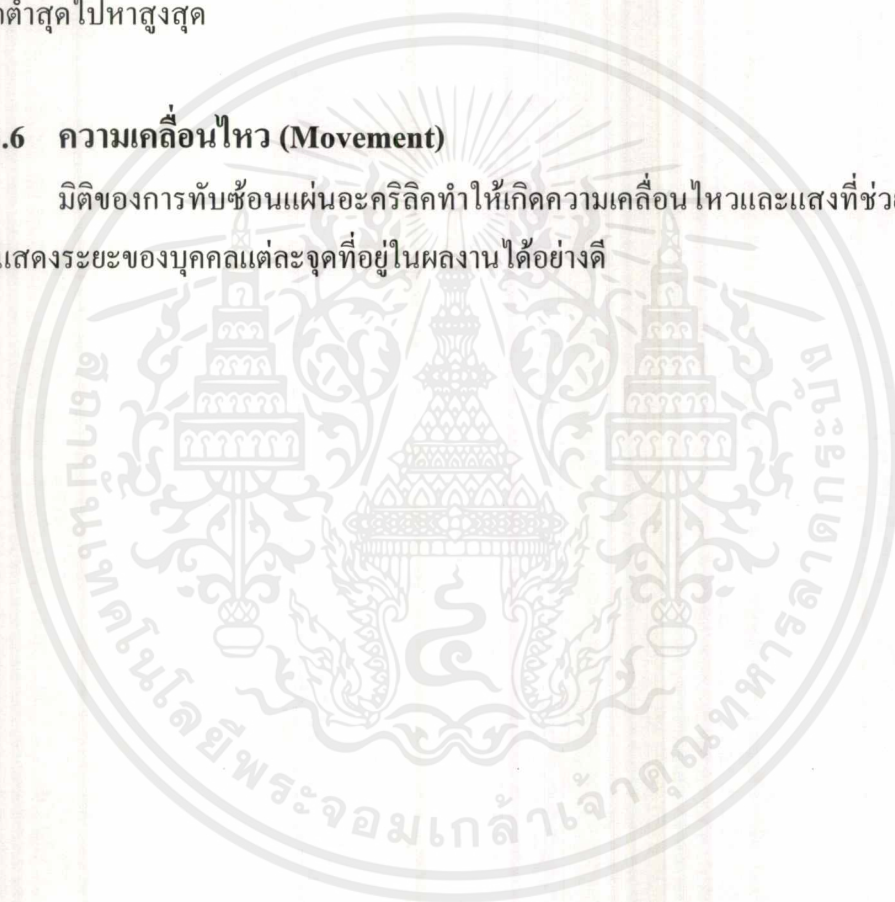
สัดส่วนในผลงานชิ้นนี้เป็นสัดส่วนของบุคคลและสถาปัตยกรรมที่อยู่ด้านหลังที่มีขนาดใหญ่แต่ก็ไม่ได้ทำให้สัดส่วนของบุคคลถูกลดค่าลงเพราะข้าพเจ้าใช้การวางภาพที่ทำให้มองออกไปในระยะไกลจึงทำให้สัดส่วนของภาพพอดีกัน

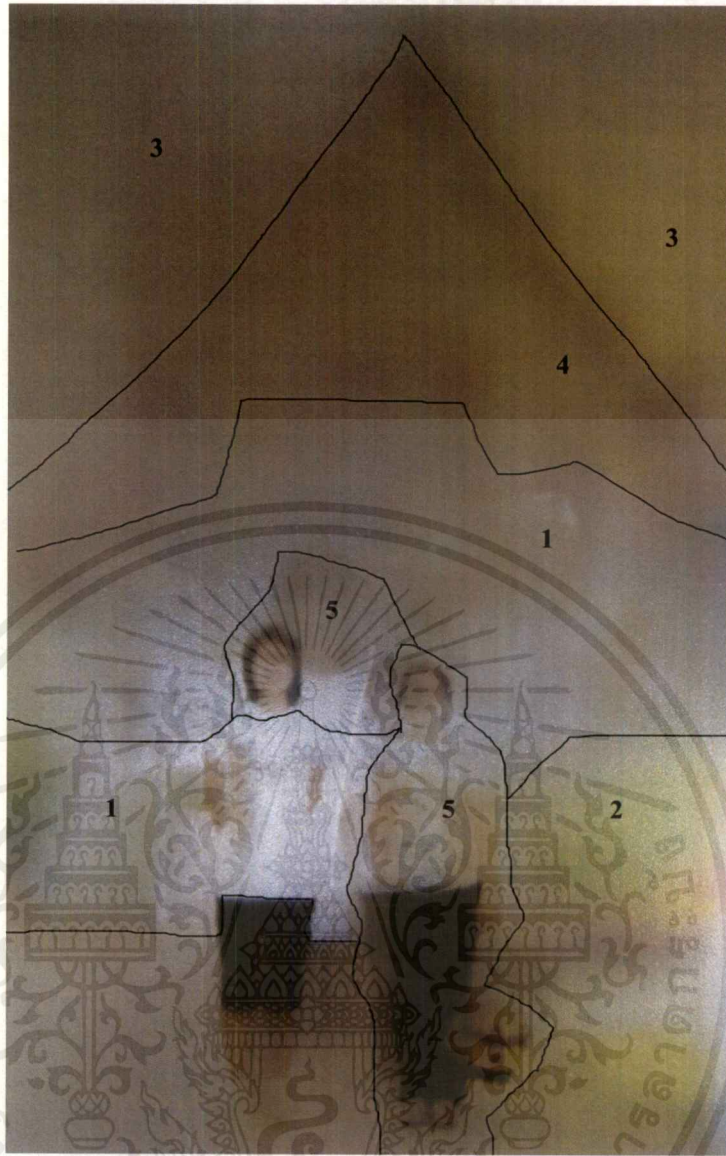
4.3.5 ความเป็นเด่น (Dominance)

ข้าพเจ้าสร้างมิติที่เกิดจากการทับซ้อนกันความเคลื่อนไหวในผลงานใช้หลักของเส้นที่พุ่งเข้าหาตรงกลางทำให้เกิดมิติที่เหมือนการมุ่งความสนใจมาในจุดศูนย์กลางที่มีการวางตำแหน่งเรียงจากต่ำสุดไปหาสูงสุด

4.3.6 ความเคลื่อนไหว (Movement)

มิติของการทับซ้อนแผ่นอะคริลิกทำให้เกิดความเคลื่อนไหวและแสงที่ช่วยให้ภาพดูลึกลงไปแสดงระยะของบุคคลแต่ละจุดที่อยู่ในผลงานได้อย่างดี

ภาพประกอบที่ 36 : ภาพวิเคราะห์ห้องคี่ประกอบผลงานชิ้นที่ 6

4.3.1. ความกลมกลืน (Harmony)

ในช่วงตรงกลางของภาพจะเป็นส่วนที่มองเห็นได้ชัดเจนถึงความกลมกลืนมากที่สุด เนื่องจากการใช้ชุดสีที่ใกล้เคียงกันในการทำงานเพื่อให้อยู่ในบรรยากาศเดียวกันแต่ก็ได้ใช้สีที่อยู่ในวรรณะตรงข้ามมาช่วยลดความน่าเบื่อของงานลง

4.3.2 ความสมดุล (Balance)

ใช้ความสมดุลแบบปกติของสีที่เท่ากันมาทำงานซึ่งในรูปทรงของงานจะให้เป็นที่ในกลางๆและวรรณะเย็นส่วนบรรยากาศรอบๆและพื้นหลังมีการใช้สีวรรณะร้อนเพื่อให้สีทั้งของวรรณะสมดุลกันและช่วยลดทอนความหนาแน่นของผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.3 สัดส่วน (Proportion)

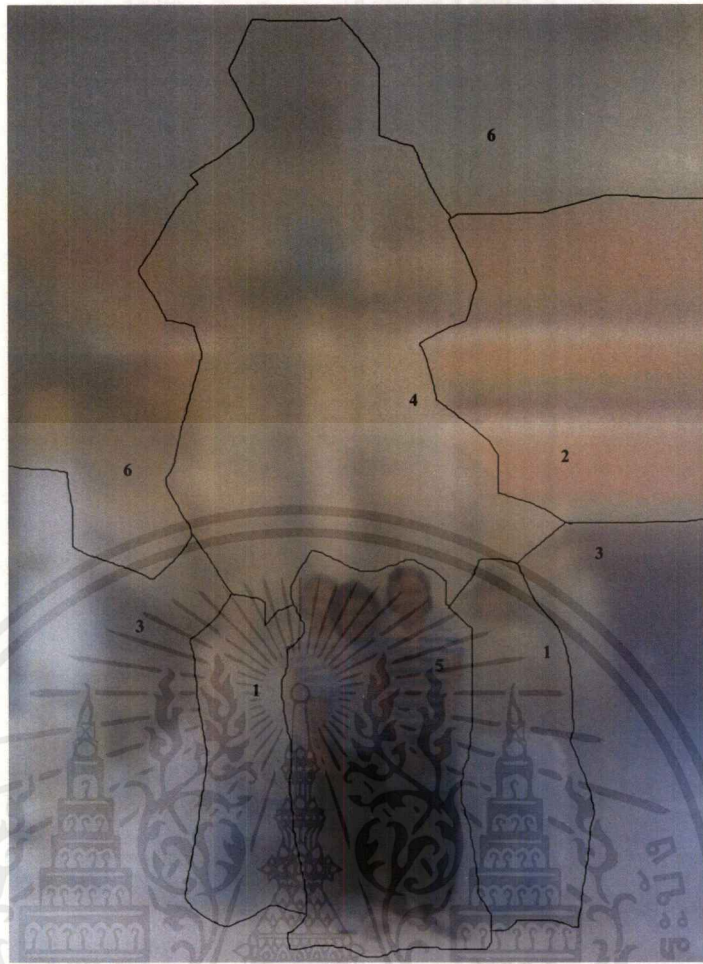
สัดส่วนในผลงานของข้าพเจ้า ในที่นี้ให้ความสำคัญกับรูปทรงและองค์ประกอบด้านหลัง รูปทรงเพื่อให้เกิดความสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสมของขนาดในระยะการมองด้านหน้าและด้านหลัง เพื่อให้เกิดสัดส่วนของภาพที่ไม่เล็กหรือไม่ใหญ่จนเกินไปเป็นสัดส่วนที่ให้ความรู้สึกที่ช่วยสร้างความงามช่วยเน้นบรรยากาศงานให้มากขึ้น

4.3.4 ความเป็นเด่น (Dominance)

ความเป็นเด่นในผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าให้ความสำคัญกับชุดสีและแสงที่ตกกระทบภายในตัวงาน เพื่อแสดงออกทางอารมณ์ของตัวข้าพเจ้าที่มีต่อภาพถ่ายแสดงให้เห็นถึงความงามและบรรยากาศของสิ่งก่อสร้างที่อยู่ด้านหลังใช้แสงในการไล่ค่าน้ำหนักให้เกิดโครงสร้างของรูปร่างที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

4.3.5 ความเคลื่อนไหว (Movement)

การสร้างผลกระทบทางสายตาของผลงานด้วยการใช้แสงและการวางตำแหน่งภาพถ่ายให้เกิดระยะความเคลื่อนไหวในผลงานของข้าพเจ้า ด้วยการทับซ้อนกันของภาพถ่าย ประสานรวมกัน ทำให้หลอกสายตา และก่อให้เกิดปฏิกิริยาทางอารมณ์ สามารถรับรู้ได้ถึงมิติแห่งการทับซ้อน

ภาพประกอบที่ 37 : ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบผลงานชิ้นที่ 7

4.3.1 ความกลมกลืน (Harmony)

ความกลมกลืนของผลงานชิ้นนี้ จะเป็นความกลมกลืนของชุดสีที่ตรงข้ามกันแต่ให้ความรู้สึกกลมกลืนกันทับซ้อนกันด้วยการวางตำแหน่งของภาพสีใกล้เคียงโดยจะคำนึงถึงถึงสำคัญในเรื่องของการใช้ สี โดยการให้ความต่อเนื่องของรูปร่างทำให้เกิดบรรยากาศและสีที่ทำให้เกิดความกลมกลืน

4.3.2 ความหลากหลาย (Variety)

ในส่วนนี้ จะมีการใช้ชุดสีที่หลากหลายในการสร้างสรรค์ผลงาน มีการใช้วรรณะร้อนและสีในวรรณะเย็นในน้ำหนักเท่าๆกัน และใช้สีกลางช่วยในการทำให้ภาพไปด้วยกันอย่างสมบูรณ์เพื่อเพิ่มมิติให้กับตัวผลงาน

4.3.3 ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลของตัวภาพ เกิดจากการวางตำแหน่งด้านบนและล่างในจังหวะที่พอดีกันจึงเกิดความสมดุลแบบปกติและทั้งซ้ายและขวาของผลงานด้านก็ยังมีพื้นที่ว่างเพื่อลดความสำคัญกับด้านล่างให้เท่ากันเพราะบริเวณด้านบนมีรายละเอียดที่มากกว่าด้านล่าง

4.3.4 สัดส่วน (Proportion)

มีการวางสัดส่วนของรูปทรงที่เล็กและใหญ่ให้อยู่ในตำแหน่งซ้อนทับ เพื่อไม่ให้สัดส่วนที่ใหญ่ดูเด่นกว่าสัดส่วนที่เล็กที่อยู่ด้านหน้าและยังใช้แสงเพื่อลดทอนสัดส่วนด้านหลังลง

4.3.5 ความเป็นเด่น (Dominance)

การใช้รูปทรงที่สะท้อนให้เห็นถึงบรรยากาศของตัวภาพ ส่งผลให้จุดสังเกตในตัวภาพมีบทบาทและทำให้เกิดความเคลื่อนไหวในตัวผลงาน ซึ่งความชัดเจนในภาพนี้ จะอยู่ที่คนด้านหลัง แต่ถูกทำให้เด่นด้วยตัวอักษรด้านหลัง

4.3.6 ความเคลื่อนไหว (Movement)

ความเคลื่อนไหวในงานชิ้นนี้ใช้วิธีการซ้อนทับภาพซ้ำๆกันในที่เมและค่อยๆขยับออกไปแต่ยังคงอยู่ในบริเวณที่ไม่ไกลจากจุดเด่นมากนัก ใช้แสงเพื่อเพิ่มบรรยากาศให้ผลงานได้มีผลตามแนวความคิดที่กำหนดไว้

ภาพประกอบที่ 38 : ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบผลงานชิ้นที่ 8

4.3.1 ความกลมกลืน (Harmony)

ในผลงานชิ้นนี้จะเห็นได้ชัดถึงความกลมกลืนของบุคคลและพื้นที่ทางความรู้สึก เนื่องมาจากการใช้ชุดสีที่ค่อนข้างจะไปในทิศทางเดียวกันและใกล้เคียงกัน มีการใช้สีที่ต่างวรรณะบ้างเล็กน้อย เพื่อสร้างความขัดแย้งแต่ยังสามารถอยู่ร่วมกันได้ในบรรยากาศเดียวกัน เป็นการลดทอนสีสัน ช่วยให้ผลงานมีความสมบูรณ์มากขึ้น

4.3.2 ความสมดุล (Balance)

ใช้ความสมดุลของภาพซ้ายขวาและรูปทรงที่ใกล้เคียงกันในการจัดวางองค์ประกอบใช้การกระจายรูปทรงในแต่ละข้างให้เท่ากันทั้งสองข้างและได้ระดับความใกล้เคียงกันให้ชัดเจนจากสีที่ใช้ในวรรณะเดียวกัน

4.3.3 สัดส่วน (Proportion)

องค์ประกอบทั้งหลายที่นำมาจัดรวมกัน เป็นสัดส่วนที่เกิดขึ้นจากความรู้สึก สัดส่วนในที่นี้ คือ ความสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสมระหว่างขนาดขององค์ประกอบที่ใกล้เคียงกันทั้งขนาดที่อยู่ในรูปทรงเดียวกันหรือระหว่างรูปทรง ซึ่งเป็นความพอเหมาะพอดี การวางตำแหน่งองค์ประกอบที่จะช่วยเน้นอารมณ์ ความรู้สึก ให้ได้มากยิ่งขึ้น

4.3.3 สัดส่วน (Proportion)

องค์ประกอบทั้งหลายที่นำมาจัดรวมกัน เป็นสัดส่วนที่เกิดขึ้นจากความรู้สึก สัดส่วนในที่นี้ คือ ความสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสมระหว่างขนาดขององค์ประกอบที่ใกล้เคียงกันทั้งขนาดที่อยู่ในรูปทรงเดียวกันหรือระหว่างรูปทรง ซึ่งเป็นความพอเหมาะพอดี การวางตำแหน่งองค์ประกอบที่จะช่วยเน้นอารมณ์ ความรู้สึก ให้ได้มากยิ่งขึ้น

4.3.4 ความเป็นเด่น (Dominance)

ความเป็นเด่นในผลงานชิ้นนี้อยู่ที่การไล่น้ำหนักของแสงและสีในระยะการวางภาพที่ค่อยๆ เบลอออกไป และอยู่ที่ตัวรูปทรงที่เห็นชัดในระยะหลังซึ่งถูกกลทอนความสำคัญลงจากระยะหน้าแต่ยังคงมองเห็นถึงรูปทรงที่ส่งผลทางบรรยากาศความรู้สึกของผลงาน

4.3.5 ความเคลื่อนไหว (Movement)

การกระจายองค์ประกอบศิลปะ นอกจากจะสร้างระยะ ความตื้นลึก ของผลงานแล้วยังมีการกระจายค่าสีเพื่อสร้างความสนใจ และความรู้สึกเคลื่อนไหวได้ด้วย โดยการไล่น้ำหนักของแสงจากที่สว่างทำให้สายตาเคลื่อนไหวไล่ตามน้ำหนักได้

บทที่ 5

บทสรุป

การสร้างสรรคผลงานศิลปะนิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง”ห้วงเวลาของความผูกพัน”ที่ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ขึ้นมานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึกที่มีต่อครอบครัวความทรงจำที่ได้อยู่ร่วมกันกับสมาชิกของครอบครัวข้าพเจ้า ช่วงเวลาแต่ละช่วงวัยที่ได้อยู่ร่วมกันตั้งแต่เด็กจนเติบโตมาด้วยความทรงจำมากมาย สิ่งของหรือสถานที่อาจสูญหายแปรเปลี่ยนไปตามกาลเวลาแต่รูปถ่ายยังคงถูกเก็บไว้เป็นเหมือนกล่องเก็บความทรงจำใบใหญ่ที่มีทั้งอารมณ์ ความรู้สึกผ่านออกมาทางสายตาใบหน้าของผู้ถ่ายภาพ ข้าพเจ้าจึงหยิบภาพถ่ายเหล่านั้นที่มานำเสนอผ่านการแสดงออกทางผลงานที่ข้าพเจ้าได้สร้างขึ้นเพื่อให้บุคคลอื่นรับรู้ถึงบรรยากาศครอบครัวของข้าพเจ้าเพื่อให้ทุกคนได้เห็นคุณค่าของสิ่งที่ยังอยู่ในปัจจุบัน

เอกสารประกอบศิลปะนิพนธ์ฉบับนี้เป็นการรวบรวมข้อมูลที่ครอบคลุมกระบวนการ การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้าอย่างเป็นขั้นตอนตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงการสร้างสรรค์ผลงานจริงที่สมบูรณ์และยังมีเนื้อหาของแนวความคิด การดำเนินการสร้างสรรค์และการวิเคราะห์ ผลงานของข้าพเจ้า การแก้ไขปัญหาเพื่อให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ข้าพเจ้าได้กำหนดไว้และจะเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้าต่อไป

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ของข้าพเจ้าปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องของขนาดและไฟล์ภาพที่แตกต่างกันทำให้การสร้างกล่องจึงมีปัญหาในแต่ละชั้นที่ไม่พอดีเกิดขึ้นและตัวงานที่เป็นกล่องใส่ภาพนั้นในตอนแรกมีปัญหาในการจัดแสดงเป็นอย่างมากเพราะตัวกล่องที่ทำมาในครั้งแรกไม่เรียบร้อยดีและไม่ได้กล่องแบบที่ต้องการการจกแสดงก็เกิดปัญหาทางการติดตั้งที่ต้องเชื่อมกับตัวกล่องงานทำให้งานในชุดแรกที่ส่งต้องทำใหม่ทั้งหมดจึงเสียเวลากับงานชุดแรกอยู่พอสมควรแต่เมื่อมีการปรับแก้ไขติดตั้งได้ดีขึ้นงานชุดที่สองและชุดสุดท้ายเป็นไปอย่างราบรื่น

เอกสารอ้างอิง

ปนท ปลิ้มชูศักดิ์. 2547. ภาพสะท้อนวิถีชีวิตสังคมวัดถุนิยม

http://dric.nrct.go.th/bookdetail.php?book_id=157467.html (26.02.2015)

ปนท ปลิ้มชูศักดิ์. 2547. ภาพสะท้อนวิถีชีวิตสังคมวัดถุนิยม

http://dric.nrct.go.th/bookdetail.php?book_id=157467.html (26.02.2015)

http://dric.nrct.go.th/bookdetail.php?book_id=157467 (29.02.2015)

<http://www.decorate.su.ac.th/studentaff.html> (29.02.2015)

พอยส์สตูดิโอ.2002.หลักการวางองค์ประกอบศิลป์

http://www.ideazign.com/port/graphic/content0303_03.htm(22.04.2015)

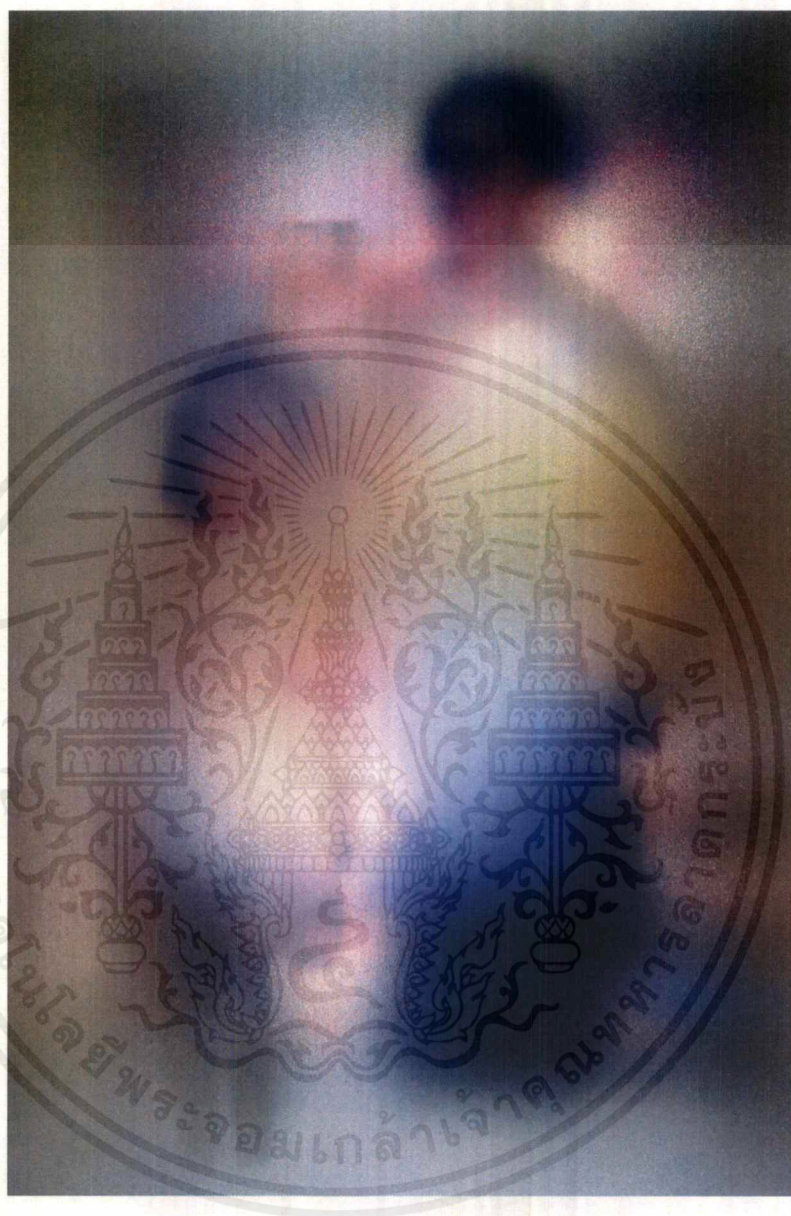
<http://www.kr.ac.th/ebook2/shatama/04.html> (22.04.2015)

<http://www.prc.ac.th/newart/webart/composition00.html> (22.04.2015)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

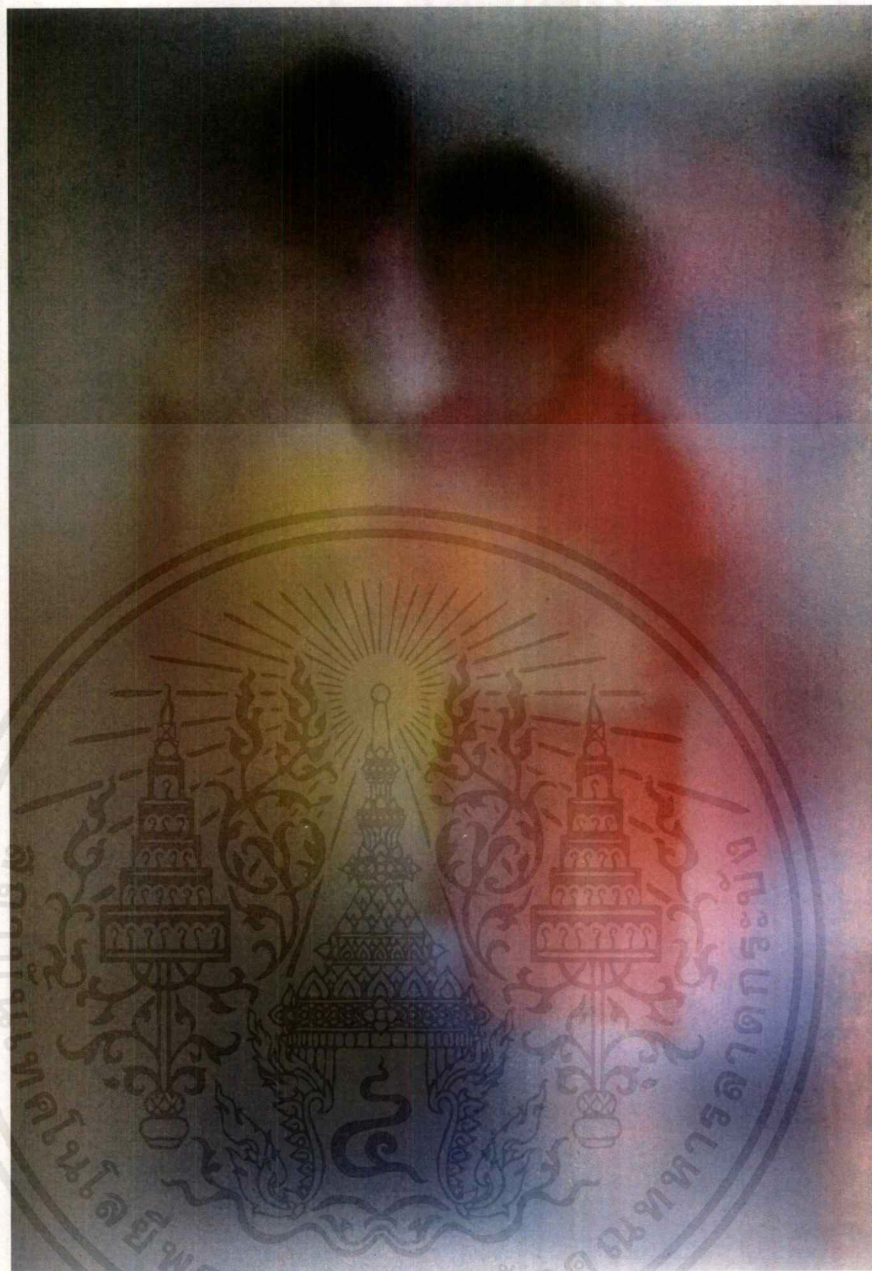

ชื่อผลงาน ดิฉัน, 2558

เทคนิค ภาพถ่ายบนอะคริลิก

ขนาด 24x25x30 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

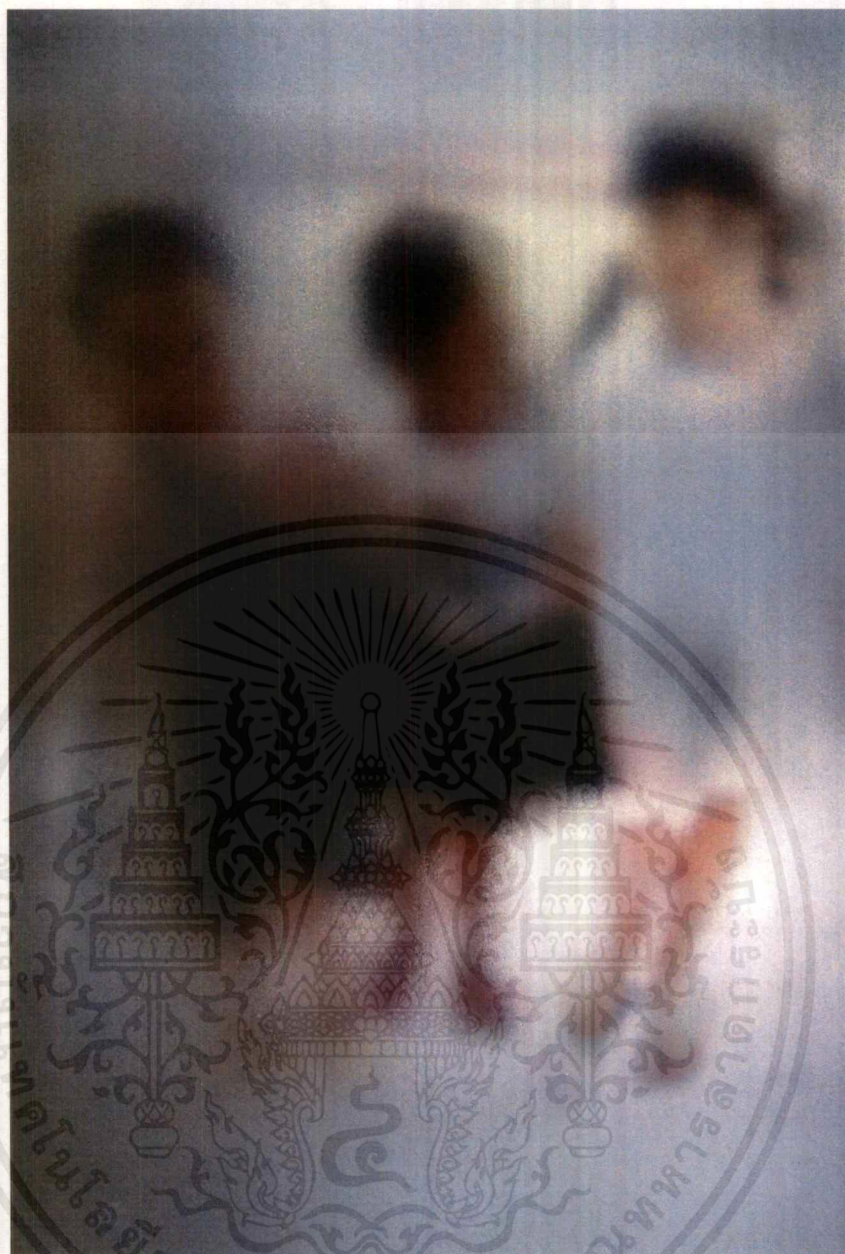

ชื่อผลงาน พี, 2558

เทคนิค ภาพถ่ายบนอะคริลิก

ขนาด 24x25x30 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

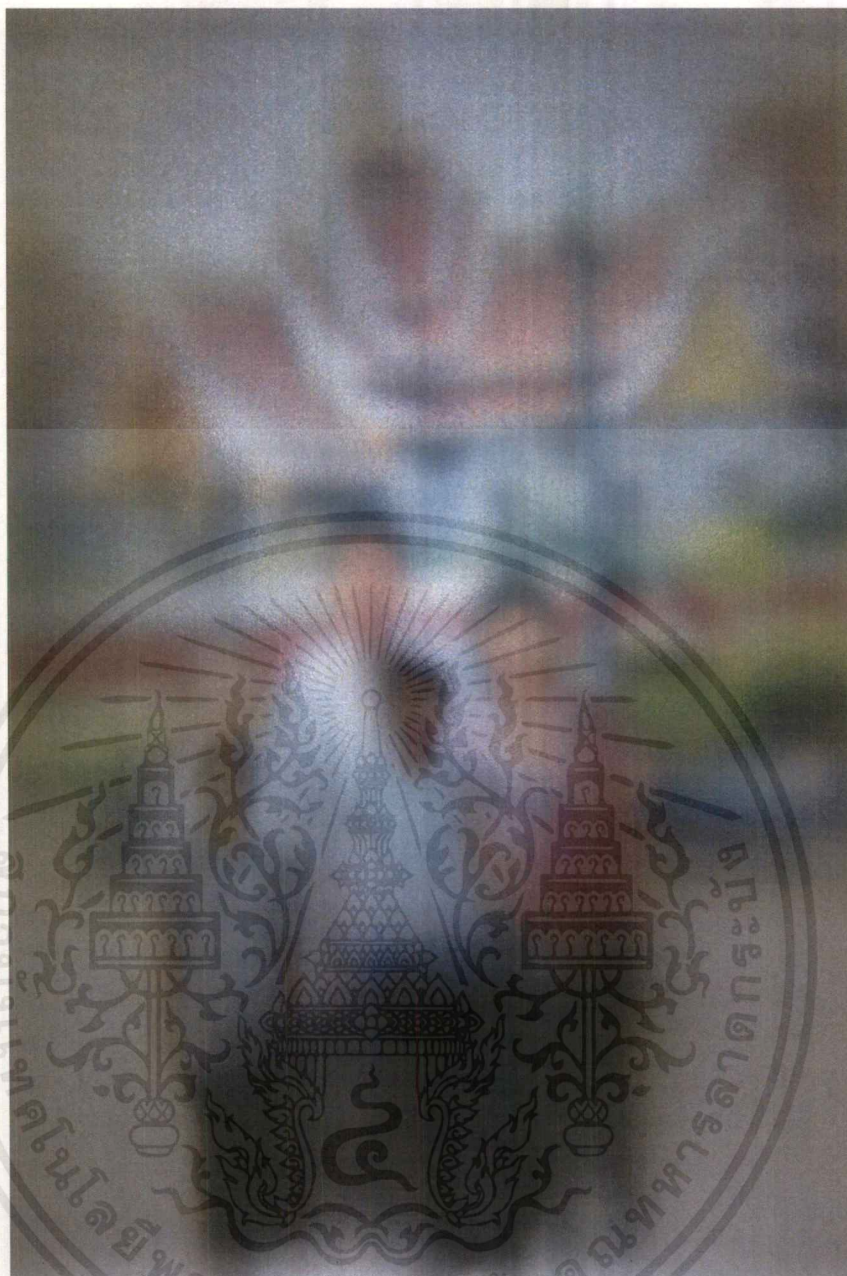

ชื่อผลงาน นื่อง, 2558

เทคนิค ภาพถ่ายบนอะคริลิก

ขนาด 24x25x30 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

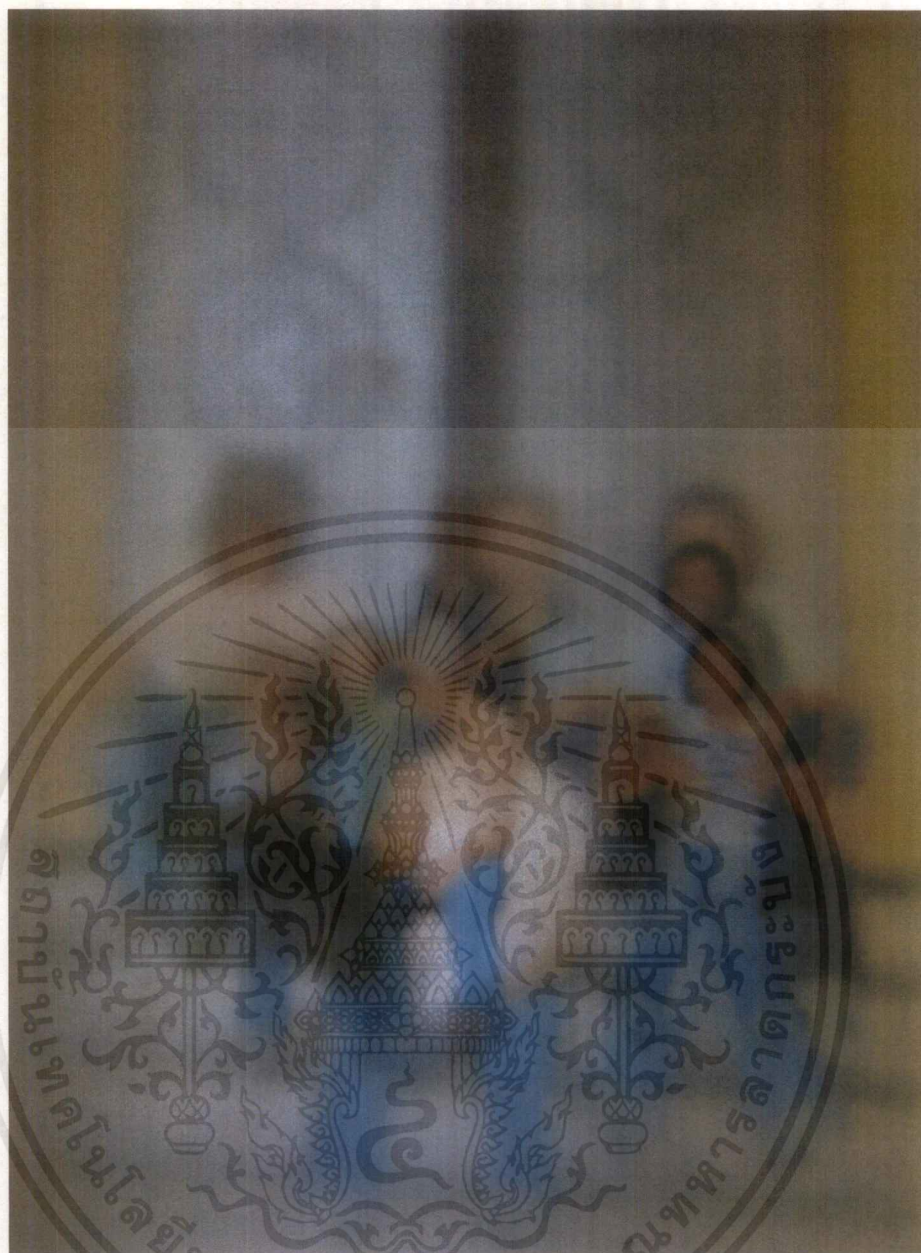

ชื่อผลงาน หนึ่งสองสามยิ้ม, 2558

เทคนิค ภาพถ่ายบนอะคริลิก

ขนาด 24x25x30 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

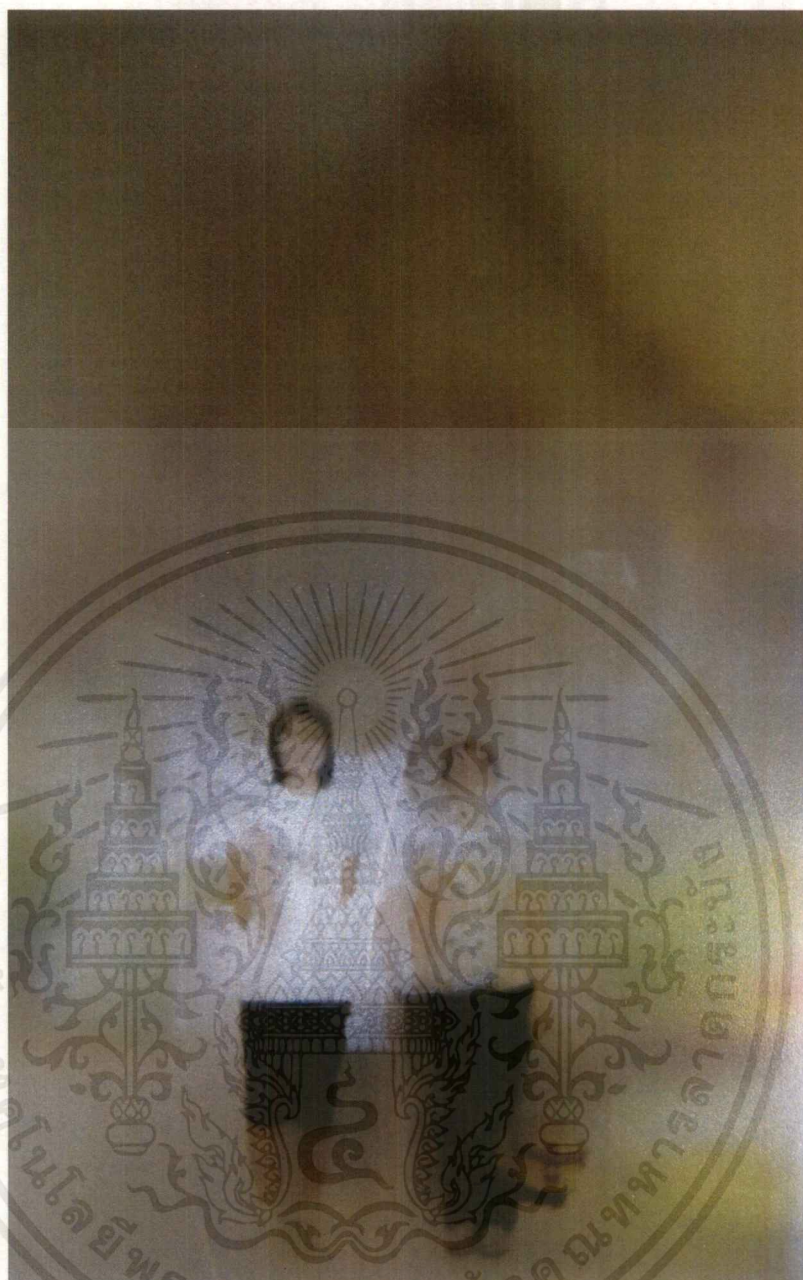

ชื่อผลงาน หนังสือสามยิ้ม2, 2558

เทคนิค ภาพถ่ายบนอะคริลิก

ขนาด 24x25x30 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

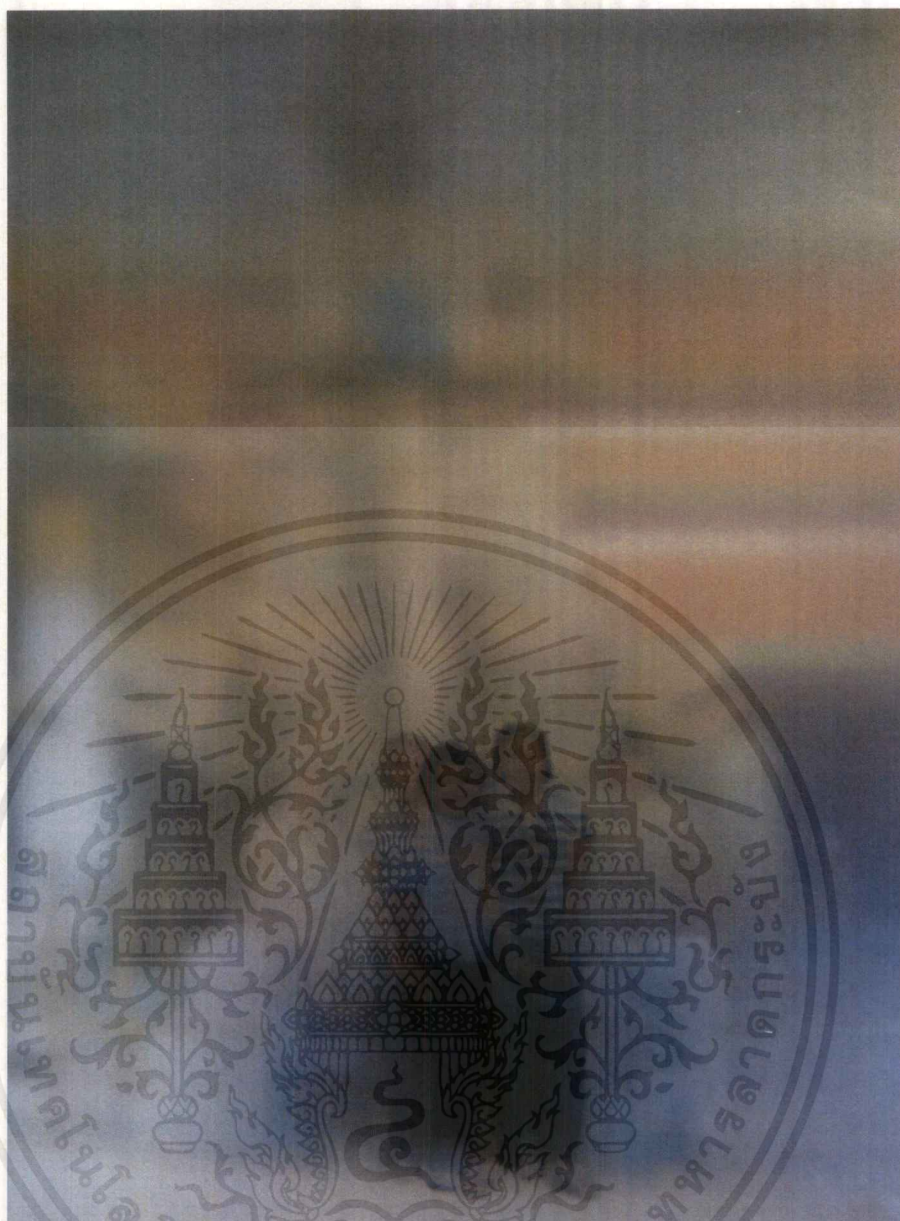

ชื่อผลงาน หนึ่งสองสามยิ้ม3, 2558

เทคนิค ภาพถ่ายบนอะคริลิก

ขนาด 24x25x30 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน หนึ่งสองสามยิ้ม4, 2558

เทคนิค ภาพถ่ายบนอะคริลิก

ขนาด 24x25x30 ซม.

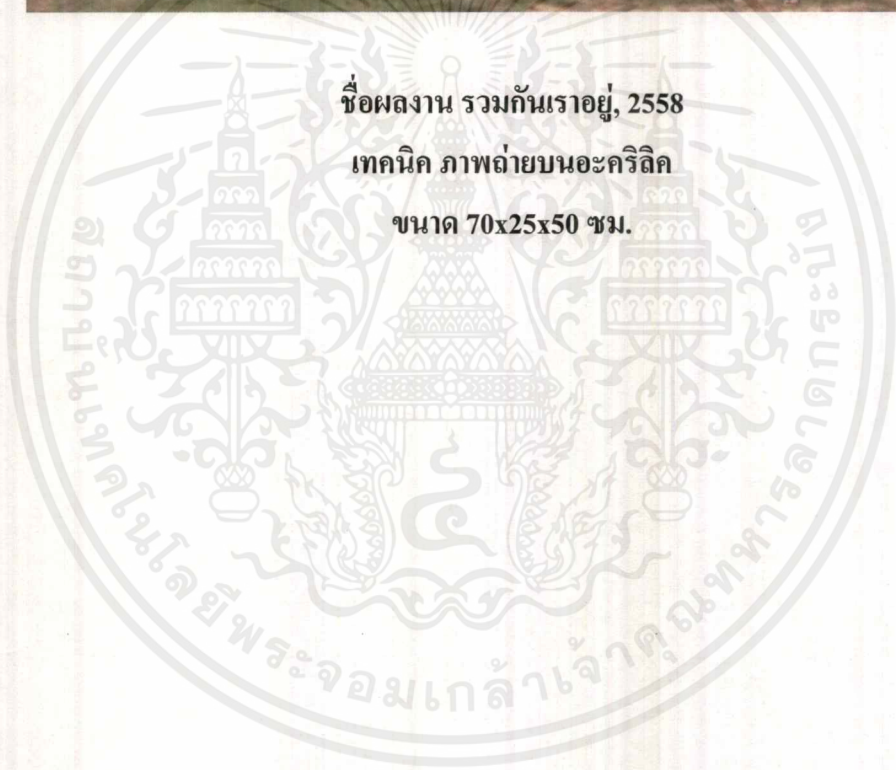
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน ร่วมกันเราอยู่, 2558

เทคนิค ภาพถ่ายบนอะคริลิค

ขนาด 70x25x50 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล นางสาว ชีราพร ทั้งถิ่น

วัน เดือน ปีเกิด 27 กันยายน 2535

ที่อยู่ 60/6 ม.4 ต.แควใหญ่ อ.เมือง จ.นครสวรรค์ 60000

ประวัติการศึกษา

2554 โรงเรียนลาซาลโชติรวินครสวรรค์

2557 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชาจิตรกรรม

ประวัติการแสดงผลงาน

2557 การแสดงผลงานชุดไทยนิยมของอาจารย์และนักศึกษาชั้นที่3-4
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
บราวน์ชูก้า แกลลอรี

2557 การแสดงผลงาน Art Summer Sale ของนักศึกษาชั้นปีที่3
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เซนทรัลพลาซ่า